

Posebno poročilo

Enotni odbor za reševanje: izvajanje zahtevne naloge vzpostavitve bančne unije se je začelo, vendar je pot do cilja še dolga

(v skladu z drugim pododstavkom člena 287(4) PDEU)

4
1977 - 2017

EVROPSKO
RAČUNSKO
SODIŠČE

Revizijska ekipa

Posebna poročila Evropskega računskega sodišča predstavljajo rezultate njegovih revizij smotrnosti poslovanja in skladnosti za posamezna proračunska področja ali upravljavske teme. Računsko sodišče izbira in načrtuje revizijske naloge tako, da je njihov učinek kar največji, in pri tem upošteva tveganje za smotrnost ali skladnost, višino ustreznih prihodkov ali porabe, prihodnji razvoj ter politični in javni interes.

To poročilo je pripravil senat IV, ki ga vodi član Evropskega računskega sodišča Baudilio Tomé Muguruza in ki je pristojen za področji regulacije trgov in konkurenčnega gospodarstva. Revizijo je vodil član Evropskega računskega sodišča Kevin Cardiff, pri pripravi poročila pa so sodelovali vodja njegovega kabineta Gediminas Mačys, ataše v njegovem kabinetu Shane Enright, direktor in vodilni upravni uslužbenec Zacharias Koliass ter vodja naloge Helmut Kern. V revizijski ekipi so bili Matthias Blaas, Helmut Frank, Vasileia Kalafati, Anna Ludwikowska, Radek Majer, Heikki Kivisto in Natalie Hagmayer.

Od leve proti desni: Natalie Hagmayer, Anna Ludwikowska, Shane Enright, Helmut Kern, Radek Majer, Helmut Frank, Kevin Cardiff, Matthias Blaas, Zacharias Koliass, Vasileia Kalafati, Gediminas Mačys.

KAZALO

	Odstavek
Kratice	
Glosar	
Povzetek	I–XI
Uvod	1–12
Bančna unija	1–4
Vloga enotnega odbora za reševanje	5–8
Sodelovanje Enotnega odbora za reševanje z drugimi organi	9–12
Obseg revizije in revizijski pristop	13–23
Obseg revizije in revizijska metodologija	13–21
Dostop do dokazov in vprašanje zaupnosti	22–23
Opažanja	24–142
Načrti za reševanje: večinoma še nedokončani	24–83
Načrtovanje še poteka	25–34
Pregled nad vsebino načrtov za reševanje	35–36
Ključni elementi načrtov za reševanje še vedno manjkajo	37–82
Omejena skladnost z notnim pravilnikom	83
Smernice za načrtovanje reševanja je treba izboljšati	84–102
Priročnike in predloge je treba posodobiti in izboljšati	85–93
Pojasnila o politikah	94–99
Politika o bistvenih ovirah in minimalnih zahtevah glede kapitala in kvalificiranih obveznosti	100–101
Upravljavski nadzor in zagotavljanje kakovosti	102
Enotni odbor za reševanje ima veliko premalo uslužbencev	103–118
Stalni zaostanki pri doseganju ciljnih vrednosti glede števila uslužbencev	104–114
Nezadostni viri kadrovske službe vplivajo na zaposlovanje	115–118

Okvir sodelovanja z nacionalnimi organi za reševanje in Evropsko centralno banko je treba izboljšati	119–142
Sodelovanje z nacionalnimi organi za reševanje ni dovolj jasno	120–129
Pomanjkljivosti okvira sodelovanja z Evropsko centralno banko	130–142
Zaključki in priporočila	143–158
Načrtovanje reševanja še ni dokončano	146–150
Sistem pravil za načrtovanje reševanja še ni dokončan	151
Nezadostni kadrovske viri	152–153
Okvir sodelovanja z nacionalnimi organi za reševanje je treba izboljšati	154
Memorandume o soglasju z Evropsko centralno banko je treba izboljšati	155
Zakonodajni okvir ustvarja izzive za Enotni odbor za reševanje	156–158

Priloga I – Pregled najpomembnejših sestavnih delov enotnega pravilnika

Priloga II – Seznam dokazov, ki niso bili predloženi

Priloga III – Seznam manjkajočih elementov iz povzetkov o upravljanju v vzorcu

Odgovor Enotnega odbora za reševanje

KRATICE

DGS	sistem jamstva za vloge
Direktiva o DGS	Direktiva 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o sistemih jamstva za vloge (UL L 173, 12. 6. 2014, str. 149).
Direktiva o SRB	direktiva o sanaciji in reševanju bank (Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12. 6. 2014, str. 190))
EBA	Evropski bančni organ
ECB	Evropska centralna banka
EMN	enotni mehanizem nadzora
EMR	enotni mehanizem za reševanje
EOR	Enotni odbor za reševanje
EPDČ	ekvivalent polnega delovnega časa
ERS	Evropsko računsko sodišče
FOLTF	institucija, ki propada ali bo verjetno propadla
MoU	Memorandum o soglasju
MREL	minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti
NCA	pristojni nacionalni organ
NRA	nacionalni organ za reševanje
PDEU	Pogodba o delovanju Evropske unije
RC	kolegij za reševanje
SREP	proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja
SRF	enotni sklad za reševanje
TRP	prehodni načrt za reševanje
Uredba o EMR	Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30. 7. 2014, str. 1).

GLOSAR

Bistvene ovire	Resne ovire, ki bi lahko vplivale na prenehanje ali reševanje banke, ki jih ugotovijo organi za reševanje med ocenjevanjem rešljivosti bank. Organi za reševanje imajo obsežna pooblastila, da od bank zahtevajo, da vsakršne take ovire obravnavajo in odpravijo v nekem časovnem okviru. Enotni odbor za reševanje lahko npr. od banke zahteva, da proda določeno premoženje, omeji svoje dejavnosti ali spremeni svojo pravno ali organizacijsko strukturo.
Glavno poslovno področje	Ključni viri prihodkov ali dobička bank.
Instrument za reševanje s sredstvi upnikov	Instrument za reševanje, ki vključuje zmanjšanje obveznosti banke, zaradi česar se nominalna vrednost vlog strank in obveznic prisilno zmanjša. Za obveznosti, za katere se lahko uporabi instrument za reševanje s sredstvi upnikov, se uporablja izraz „ki jih je mogoče reševati s sredstvi upnikov“.
Kolegiji za reševanje	Organi, sestavljeni iz članov več nacionalnih organov za reševanje in ustanovljeni za zagotavljanje sodelovanja vseh relevantnih organov v vseh fazah reševanja čezmejne bančne skupine.
Kritične funkcije	Dejavnosti, storitve ali operacije banke, zaradi prekinitve katerih bi verjetno prišlo do motenj finančne stabilnosti ali storitev, ki so bistvene za realno gospodarstvo.
Minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti	Zahteva, ki jo morajo banke izpolnjevati v vsakem trenutku, in sicer morajo imeti instrumente, ki jih je mogoče enostavno reševati s sredstvi upnikov, s katerimi zagotavljajo, da se v primeru finančnih težav in kasnejše uvedbe postopka reševanja izgube lahko pokrijejo, da se banke lahko dokapitalizirajo.
Nadzor	Nadzor nad bankami je spremljanje finančne uspešnosti in delovanja bank, ki ga izvajajo javni organi, da bi zagotovili, da banke delujejo varno in dobro ter da upoštevajo pravila in predpise.
Notranje ekipe za reševanje	V skladu s členom 83 uredbe o EMR lahko Enotni odbor za reševanje ustanovi notranje ekipe za reševanje, sestavljene iz njegovih uslužbencev in uslužbencev nacionalnih organov za reševanje ter po potrebi opazovalcev iz držav članic, ki niso v euroobmočju. Notranje ekipe za reševanje so ključne za sodelovanje in komunikacijo med Enotnim odborom za reševanje in nacionalnimi organi za reševanje pri pripravi načrtov za reševanje. Ustanovijo se za vse banke v pristojnosti Enotnega odbora za reševanje, vodijo pa jih koordinatorji, imenovani izmed višjih uslužbencev Enotnega odbora za reševanje.
Reševanje	Reševanje je pravilno prenehanje propadajoče banke, da se zagotovi kontinuiteta ključnih funkcij in ohrani finančna stabilnost. Cilj reševanja je tudi zaščititi javna sredstva s čim večjim zmanjšanjem odvisnosti od izredne javne finančne podpore.
Sistem jamstva za vloge	Sistem jamstva za vloge je shema za zaščito vlagateljev, s katero se zagotavlja, da so do neke zgornje meje in z nekaterimi omejitvami zaščiteni pred izgubami v primeru propada banke.

POVZETEK

I. Evropska unija je za preprečitev ponovitve finančne krize iz leta 2008 v Evropi razvila nove institucionalne strukture, da bi zagotovila varnejši finančni sektor za enotni trg. Te strukture vključujejo enotni mehanizem nadzora in enotni mehanizem za reševanje. To poročilo je osredotočeno na Enotni odbor za reševanje, ki skupaj z nacionalnimi organi za reševanje v euroobmočju tvori enotni mehanizem za reševanje.

II. Pripravljen je bil „enotni pravilnik“ z usklajeno zakonodajo in smernicami za reševanje bank in nadzor nad bankami. V zvezi z reševanjem je v enotnem pravilniku več elementov, ki usmerjajo delo Enotnega odbora za reševanje. Enotni odbor za reševanje, ki je bil ustanovljen leta 2015, je še vedno v začetni fazi delovanja, v zelo kratkem času pa je moral prevzeti zelo veliko odgovornost.

III. Delo Enotnega odbora za reševanje je treba razumeti kot del sistema, ki vključuje tudi nadzornike (npr. Evropsko centralno banko) in regulativne organe (kot je Evropski bančni organ). Nadzorniki so odgovorni za stalni bonitetni nadzor bank v svoji pristojnosti. Če ukrepi sanacije in posredovanja niso uspešni, se banka oceni kot institucija, ki propada ali bo verjetno propadla, in obravnavo prevzamejo organi za reševanje. Enotni odbor za reševanje je ob pomoči nacionalnih organov za reševanje odgovoren za pripravo kriznega načrta za reševanje bank v svoji pristojnosti, če je potrebno in ustrezno pa tudi za upravljanje postopkov pri reševanju bank. Njegova pristojnost obsega vse pomembne banke in čezmejne manj pomembne banke v euroobmočju.

IV. Evropsko računsko sodišče mora imeti v skladu s PDEU popoln dostop do te dokumentacije revidiranja, če je to potrebno za revizijo. Med to revizijo je Sodišče od vodstva in uslužbencev Enotnega odbora za reševanje pridobilo obširno dokumentacijo, na podlagi katere je lahko v tem poročilu prišlo do zanesljivih zaključkov. Toda vsa zahtevana dokumentacija ni bila predložena.

V. Sodišče je ugotovilo, da je bila naloga vzpostavitve Enotnega odbora za reševanje v zelo kratkem času zelo velik izziv. Ugotovilo je pomanjkljivosti v tem, kako Enotni odbor za reševanje pripravlja načrte za reševanje. Čeprav je treba te slabosti obravnavati tako v okviru

Enotnega odbora za reševanje kot tudi v zakonskih ureditvah in ureditvah za sodelovanje, ki se zanj uporabljajo, jih je treba razumeti v kontekstu začetka delovanja.

VI. Enotni odbor za reševanje še ni zaključil načrtovanja reševanja za banke v svoji pristojnosti. Čeprav si je zelo prizadeval, da je zagotovil vsaj predhodne različice načrtov za reševanje za večino bank, leta 2016 sprejeti načrti ne izpolnjujejo precejšnjega števila zahtev iz enotnega pravilnika. Razpoložljivost dodatnih informacij o ozadju ta problem sicer nekoliko omili, vendar pomanjkljivosti v smislu zakonskih zahtev kljub temu ostajajo.

VII. Enotni odbor za reševanje naj najprej določi, do kdaj je treba za vsako banko v njegovi pristojnosti pripraviti prvi načrt za reševanje, ki bo popolnoma skladen z enotnim pravilnikom. Potem pa naj začne s pripravo teh načrtov, pri čemer naj jih prednostno razvršča glede na tveganje. V vsakem načrtu je treba obravnavati rešljivost zadevne banke ter izvedljivost in kredibilnost izbranih strategij za reševanje.

VIII. Za zagotovitev zadostne sposobnosti pokrivanja izgub v bančnem sektorju mora Enotni odbor za reševanje tudi dokončati sistem pravil in smernic za načrtovanje reševanja, vključno s politiko za določanje minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti. Smernice in priročnik enotnega odbora za reševanje o načrtovanju reševanja je treba pripraviti ali po potrebi posodobiti.

IX. Enotni odbor za reševanje je imel že od začetka težave pri zaposlovanju zadostnega števila ustrezno usposobljenih uslužbencev. Zamude pri zaposlovanju so kljub predanosti in motiviranosti njegovih uslužbencev negativno vplivale na vsa področja dejavnosti Enotnega odbora za reševanje. Enotni odbor za reševanje mora pospešiti svoja prizadevanja pri zaposlovanju in kadrovske službi zagotoviti ustrezne vire, da bo lahko obravnavala potrebe po zaposlovanju, zlasti v zvezi z bolj specializiranimi delovnimi mesti in vodilnimi položaji. Če ciljnih vrednosti glede zaposlovanja ni mogoče izpolniti ali če so potrebni začasni ukrepi, naj Enotni odbor za reševanje razmisli o alternativnih rešitvah.

X. Delitev operativnih nalog med nacionalnimi organi in Enotnim odborom za reševanje, vključno z delitvijo odgovornosti, je še vedno nejasna, notranje ekipe za reševanje pa imajo še vedno premalo uslužbencev. Enotni odbor za reševanje mora nujno obravnavati te zadeve.

XI. Enotni odbor za reševanje je zbral veliko izkušenj z udejanjanjem zakonodajnega okvira. Na podlagi teh izkušenj naj zakonodajalca pozove, naj sprejme prilagoditve, s katerimi bi se povečala uspešnost njegovega dela in sistemski prispevek. To naj vključuje spremembe njegove pristojnosti ter razpoložljivosti in izmenjave informacij z Evropsko centralno banko (zlasti v okviru memoranduma o soglasju). Enotni odbor za reševanje bi moral imeti na voljo tudi instrument moratorija.

UVOD

Bančna unija

1. Evropska unija je za preprečitev ponovitve finančne krize iz leta 2008 v Evropi pripravila sklop politik, da bi zagotovila varnejši finančni sektor za enotni trg. Te vključujejo strožja pravila o kapitalu in likvidnosti za banke, usklajena pravila za upravljanje propadajočih bank in boljšo zaščito vlagateljev. Ta nova zakonodajna osnova skupaj s povezanimi organi tvori t. i. bančno unijo EU.
2. Bančna unija ima dva institucionalna stebra. Prvi je skupni nadzor nad bankami z enotnim mehanizmom nadzora, drugi pa postopek za pravilno prenehanje bank¹, enotni mehanizem za reševanje (SRM). Predlagan je bil tudi tretji steber, in sicer evropski sistem jamstva za vloge. To poročilo je osredotočeno na Enotni odbor za reševanje, ki ima skupaj z nacionalnimi organi za reševanje v euroobmočju centralizirana pooblastila za reševanje z enotnim mehanizmom za reševanje.
3. Enotni odbor za reševanje in nacionalni organi za reševanje so odgovorni za skupno upravljanje procesov reševanja bank. Cilj reševanja je, da se omogoči nadaljevanje delovanja kritičnih funkcij banke. Če banka nima kritičnih funkcij in njen propad ne bi povzročil tveganja za finančno stabilnost, se za prenehanje banke uporabijo običajni postopki zaradi insolventnosti. Načelo, na katerem temelji nov regulativni okvir, je, da je treba s sklopom pravil EU in nacionalnih pravil čim bolj zmanjšati tveganje propadov bank, ki bi privedli do destabilizacije in motenj, hkrati pa zagotoviti ustrezno zaščito upnikov. Če se bodo pravila izvajala pravilno, bo to omejilo fiskalne stroške ter povečalo finančno stabilnost, ki podpira gospodarsko rast.
4. EU od leta 2013 razvija sklop usklajenih pravil za nadzor nad bankami in reševanje bank, znani kot enotni pravilnik. V zvezi z reševanjem (glej podrobnosti v ***Prilogi I***) enotni pravilnik vsebuje predvsem uredbo o enotnem mehanizmu za reševanje (EMR), direktivo o sanaciji in

¹ Izraz „banka“ se v tem poročilu uporablja za subjekte iz člena 2 uredbe o EMR.

reševanju bank (SRB), delegirane uredbe Komisije ter standarde in smernice Evropskega bančnega organa (EBA).

Vloga enotnega odbora za reševanje

5. Enotni odbor za reševanje je odgovoren za reševanje, če je potrebno, vseh pomembnih bank v euroobmočju, pa tudi manj pomembnih bank, ki poslujejo čezmejno.² Manj pomembne čezmejne banke so sestavljene iz matičnega podjetja, ki se nahaja v euroobmočju, in vsaj ene podrejene družbe v drugi državi članici euroobmočja. Januarja 2017 je Enotni odbor za reševanje pokrival 141 bank, kar predstavlja več kot 80 % skupne bilančne vsote bank v euroobmočju. Nacionalni organi za reševanje so odgovorni za reševanje vseh drugih bank na nacionalni ravni, tj. približno 3 250 pravnih oseb.³

6. Najpomembnejše naloge Enotnega odbora za reševanje so:

- (a) priprava načrtov za reševanje za vse banke v njegovi pristojnosti ter določitev ravni tistih vrst obveznosti in kapitala, ki bodo pri reševanju s sredstvi upnikov morda uporabljeni (varnostna rezerva, znana kot minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti);
- (b) sprejetje odločitev o reševanju, in sicer o ukrepih, ki naj se sprejmejo v okviru reševanja bank;
- (c) zagotovitev usklajenosti in doslednosti znotraj enotnega mehanizma za reševanje;
- (d) upravljanje enotnega sklada za reševanje, ki v nekaterih okoliščinah finančno podpira procese reševanja.⁴

² Člen 7(2) uredbe o EMR in <https://srb.europa.eu/en/node/44>

³ <https://www.bankingsupervision.europa.eu/banking/list/who/html/index.en.html>

⁴ V enotnem skladu za reševanje so prispevki bank iz euroobmočja. Tako da se izgube prenesejo nanj, se lahko uporabi le, če so delničarji ali upniki, vključno z imetniki obveznic, že pokrili izgube v višini najmanj 8 % vseh obveznosti za reševanje banke (člen 27(7) in člen 76(3) uredbe o EMR).

7. Enotni odbor za reševanje je bil ustanovljen v skladu z uredbo o EMR avgusta 2014, januarja 2015 pa je postal neodvisna agencija. Začasno ga je upravljala Komisija (nekaj mesecev), dokler člani njegovega izvršnega odbora niso nastopili funkcije. Sedež ima v Bruslju, konec leta 2016 pa je imel približno 170 uslužbencev. Njegovo delovanje je še vedno v začetni fazi.

8. Enotni odbor za reševanje svoje odločitve sprejema na izvršnih in plenarnih sejah. Prvih se udeležujejo predsednik, podpredsednik in štirje stalni člani (ki niso predstavniki nacionalnih organov za reševanje). Predsednik (ali podpredsednik) in štirje stalni člani glasujejo na izvršnih sejah. Tistih izvršnih sej, na katerih se obravnavajo specifične banke, se udeležujejo tudi predstavniki nacionalnih organov zadevne države članice za reševanje (razširjene izvršne seje). Plenarnih sej se udeležujejo predstavniki vseh nacionalnih organov za reševanje, ki morajo sodelovati pri odločitvah o reševanju, če se je iz enotnega sklada za reševanje za zadevno reševanje zagotovila skupna podpora, višja od 5 milijard EUR (v primeru likvidnostne podpore pa višja od 10 milijard EUR).

Sodelovanje Enotnega odbora za reševanje z drugimi organi

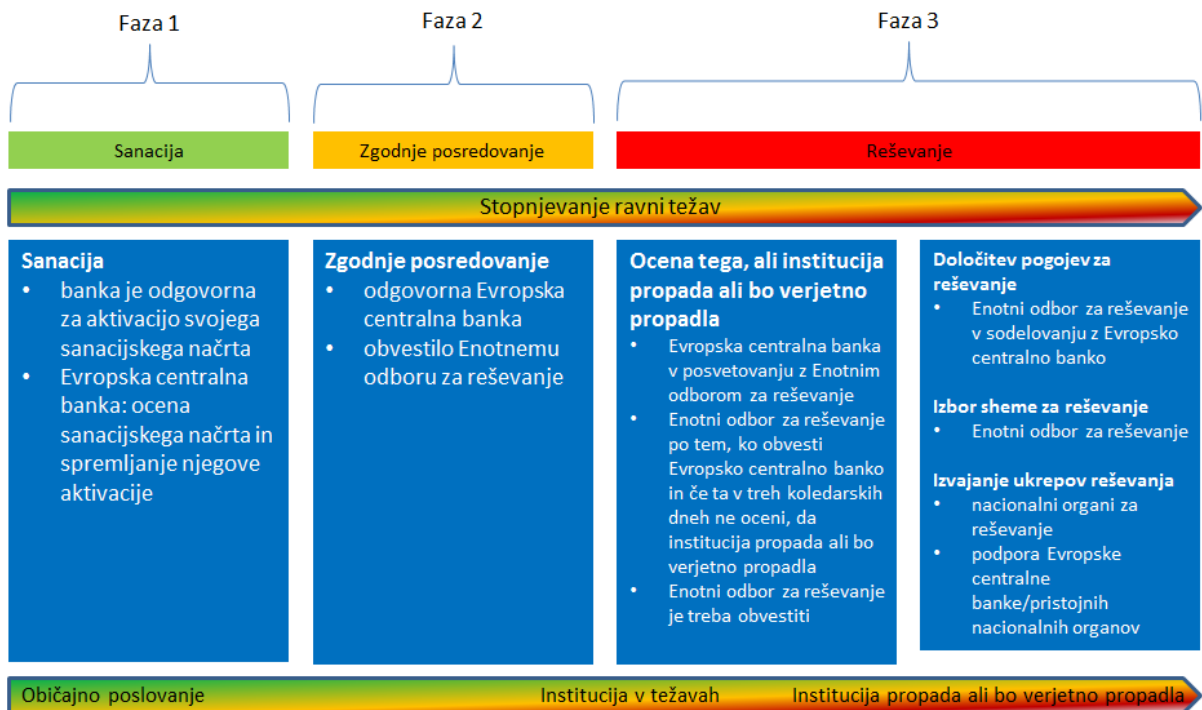
9. Postopek za obravnavanje banke v finančnih težavah ima lahko tri operativne faze (glej ***sliko 1***), ki sledijo pripravi in načrtovanju. Prva je faza sanacije, v kateri mora banka izvesti ukrepe iz lastnega načrta za sanacijo. Načrt sanacije oceni nadzornik, ki je za pomembne banke v euroobmočju Evropska centralna banka.

10. Naslednja (resnejša) faza je zgodnje posredovanje, v kateri ima nadzornik pooblastilo za izvedbo specifičnih ukrepov. Enotni odbor za reševanje v prvih dveh fazah ne odloča, ima le deljeno odgovornost za spremljanje položaja banke in pripravi potencialne ukrepe za reševanje, kot je navedeno pri naslednji fazi.

11. Tretja faza, v kateri ima Enotni odbor za reševanje ključno vlogo, je reševanje. Reševanje se začne, če Evropska centralna banka obvesti Enotni odbor za reševanje o tem, da za neko banko, ki jo nadzira, meni, da bo propadla ali verjetno propadla, ali če Enotni odbor za reševanje neodvisno pripravi enako oceno. Enotni odbor za reševanje se lahko odloči, da bo subjekt reševal, samo če sta izpolnjena tudi naslednja pogoja: če ni na voljo drugih alternativnih ukrepov in če za reševanje (ne pa za uporabo insolvenčnih pravil) šteje, da je v

javnem interesu. Ker so v sistem vključeni Evropska centralna banka, Enotni odbor za reševanje in različni drugi nacionalni in evropski organi, sta visokokakovostno komuniciranje in vzajemno razumevanje bistvena za uspeh.

Slika 1 – Od sanacije do reševanja

Vir: Evropsko računsko sodišče, povzeto po gradivu Evropske centralne banke.

12. Enotni odbor za reševanje lahko shemo za reševanje, ki obsega uporabo enotnega sklada za reševanje, sprejme le, če se je Komisija odločila, da je to dovoljeno v skladu s pravili o državni pomoči. Komisija potem odobri znesek iz sklada, ki je določen v shemi za reševanje.

OBSEG REVIZIJE IN REVIZIJSKI PRISTOP

Obseg revizije in revizijska metodologija

13. Sodišče je preučilo, ali je Enotni odbor za reševanje pripravljen za izvajanje uspešnega reševanja bank. Zlasti je analiziralo:

- (a) kakovost načrtovanja reševanja za posamezne banke, ki ga opravlja Enotni odbor za reševanje (glej **odstavke 24 do 83**);

- (b) to, ali je struktura Enotnega odbora za reševanje ustrezna za delovanje v skladu z njegovim zakonskim okvirom za načrtovanje reševanja (glej **odstavke 84 do 102**);
- (c) to, ali ima Enotni odbor za reševanje zadostne kadrovske vire za opravljanje nalog, ki so mu bile dodeljene, in ali je okvir sodelovanja ustrezen (glej **odstavke 103 do 142**).

14. V tem poročilu so na podlagi te strukture navedeni zaključni in priporočila (glej **odstavke 143 do 158**).

15. V zvezi s točko (a) je Sodišče preučilo, ali so načrti za reševanje, ki jih pripravlja Enotni odbor za reševanje, ustrezni in sistematični ter ali vsebujejo ocene rešljivosti in določitev minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

16. V ta namen je bila v revizijo zajeta populacija 58 zaključenih načrtov za reševanje, ki jih je Enotni odbor za reševanje pripravil za banke do konca januarja 2017. Iz teh načrtov za reševanje je bil Enotni odbor za reševanje pripravljen zagotoviti pet ključnih poglavij, ki jih je Sodišče preučilo (glej **odstavek 26**), pri čemer je preverjalo naključno izbranih osem primerov vsakega poglavja, iz nobenega načrta pa ni preverilo več kot dveh poglavij, kar pomeni, da je skupaj pregledalo 40 poglavij (iz načrtov za 31 različnih bank). Enotni odbor za reševanje je iz vseh izbranih poglavij izbrisal podatke o specifičnih bankah in podatke, ki izhajajo iz Evropske centralne banke. Zaradi tega pristopa je revizijska ekipa lahko podrobno pregledala ključne vidike načrtov in prišla do pomembnih zaključkov, ni pa mogla dobiti pregleda nad tem, ali so načrti celoviti in dosledni, zaradi česar je moralo Sodišče pridobiti dodatne informacije (glej **odstavek 36**), ki so bile zagotovljene za tri banke.

17. V zvezi s točko (b) je Sodišče ocenilo, ali Enotni odbor za reševanje uporablja ustrezen sistem pravil, vključno s priročniki, smernicami in okviri za načrtovanje reševanja.

18. V zvezi s točko (c) je Sodišče ocenilo, ali je Enotni odbor za reševanje zaposlil ustrezno število ustrezno usposobljenih uslužbencev in jim omogočil dodatno usposabljanje. Preučilo je tudi uspešnost sodelovanja Enotnega odbora za reševanje z nacionalnimi organi za reševanje in Evropsko centralno banko.

19. Sodišče je pri reviziji uporabilo merila, ki izhajajo iz naslednjih virov:

- (a) pravnih zahtev iz uredbe o EMR in direktive o SRB;
- (b) delegirane uredbe Komisije, v kateri je določena vsebina načrtov za reševanje;
- (c) seznama ključnih elementov uspešnih shem za reševanje finančnih institucij, ki ga je pripravil Odbor za finančno stabilnost, ter
- (d) modela za zaščito s štirimi varovali, ki ga je pripravil Inštitut za finančno stabilnost.⁵

20. Sodišče je večino revizijskega dela na terenu opravilo med oktobrom 2016 in julijem 2017, in sicer v zvezi z načrti za reševanje, ki so bili sprejeti do januarja 2017.

21. Revizijski dokazi vključujejo informacije, zbrane na sestankih in razgovorih z uslužbenci Enotnega odbora za reševanje, ter pregled interne dokumentacije Enotnega odbora za reševanje, javno dostopne podatke, predstavitev Enotnega odbora za reševanje⁶ (če je ustrezno) in anketo, opravljeno med 20 nacionalnimi organi za reševanje⁷.

Dostop do dokazov in vprašanje zaupnosti

22. Revizijske pravice in pooblastilo za to revizijo smotrnosti poslovanja izhajajo iz splošnih določb člena 287 PDEU, ki daje Evropskemu računskemu sodišču popoln dostop do vse dokumentacije, ki je potrebna za izvedbo revizijske naloge. Med revizijo je Enotni odbor za reševanje trdil, da so nekateri podatki in prakse specifičnih bank zaradi posledic, ki bi jih razkritje lahko imelo za finančno stabilnost, zaupni (glej tudi **odstavek 16**). V Pogodbi v zvezi s tem ni določena nobena posebna izjema, vendar je Sodišče lahko doseglo posebno ureditev za obdelavo in varstvo te vrste podatkov. Z vodstvom Enotnega odbora za reševanje je doseglo zmanjšanje vsakršnega dejanskega ali dozdevnega tveganja, hkrati pa zagotovilo

⁵ <http://www.bis.org/fsi/fsipapers11.htm>.

⁶ Pisne izjave Enotnega odbora za reševanje, posredovane v odziv na zahteve po dokazih.

⁷ V enotnem mehanizmu za reševanje sicer sodeluje 19 držav članic, vendar ima Španija dva organa, ki izvajata reševanje, zato je v anketo vključena populacija 20 organov.

dostop do podatkov, potrebnih za revizijo, pri čemer je moralo med drugim veliko obravnavati anonimizirane podatke ob upoštevanju potreb revizije.

23. Sodelovanje in pomoč Enotnega odbora za reševanje sta Sodišču omogočila izvedbo obsežnega revizijskega dela in oblikovanje zanesljivih zaključkov, predstavljenih v tem prvem posebnem poročilu o delovanju Enotnega odbora za reševanje. Sodišču je bila dana na voljo obsežna dokumentacija, vendar z nekaterimi pomembnimi izjemami. Med drugim je to pomenilo zlasti, da zato, ker ni bilo nekaterih dokumentov o politikah (Enotni odbor za reševanje je navedel, da ima le osnutke), Sodišče ni moglo v celoti oceniti, ali so politike Enotnega odbora za reševanje popolnoma skladne z enotnim pravilnikom. Ker je imelo Sodišče dostop predvsem do anonimiziranih podatkov o načrtih za reševanje, pa ni ocenilo celovitosti in notranje doslednosti teh načrtov. Kljub temu je lahko oblikovalo nekatere zaključke o načrtih za reševanje, ki so utemeljeni z dobrimi dokazi, kot bo razvidno iz tega poročila (glej **Prilogo II**).

OPAŽANJA

Načrti za reševanje: večinoma še nedokončani

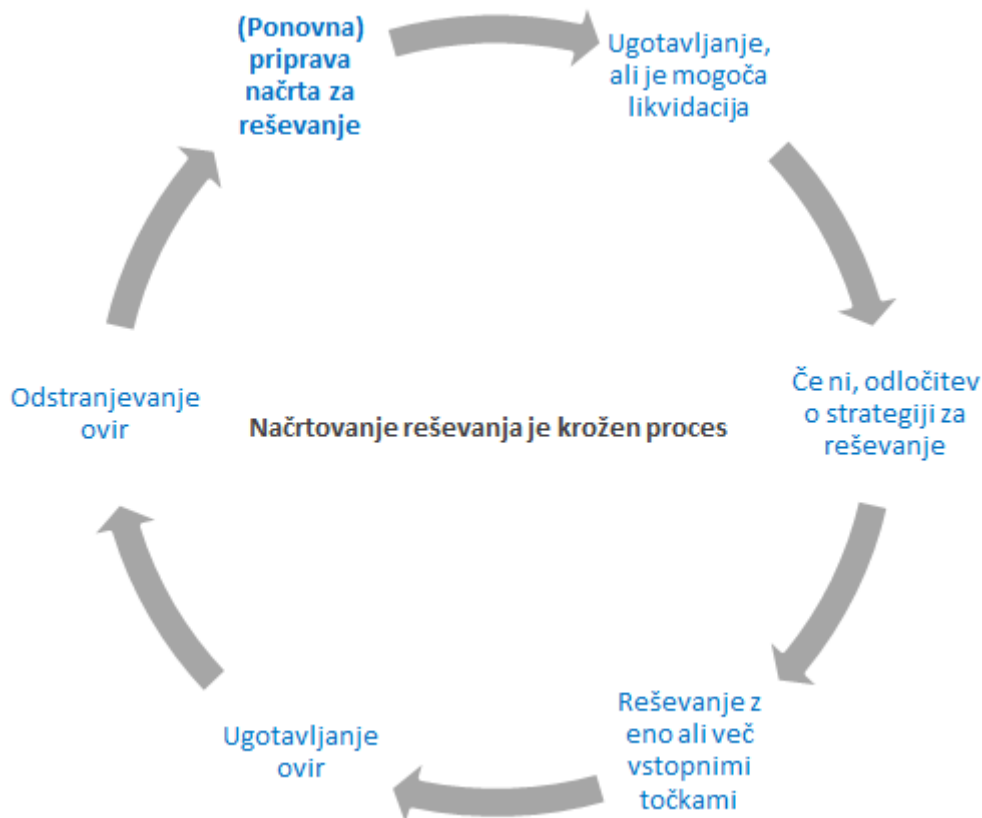
24. V tem oddelku so preučeni ključni elementi načrtov za reševanje, ki jih je pripravil Enotni odbor za reševanje, in navedene ugotovitve o skladnosti z enotnim pravilnikom.

Načrtovanje še poteka

25. Enotni odbor za reševanje mora načrtovanje reševanja, kar je njegova stalna operativna naloga, opravljati za vse banke v svoji pristojnosti, ne le tiste, za katere šteje, da so v težavah. Proces načrtovanja reševanja se začne s pripravo načrta za reševanje. Za to mora Enotni odbor za reševanje določiti kritične funkcije in glavna poslovna področja zadevne banke. V naslednji fazi Enotni odbor za reševanje oceni, ali je mogoče banko likvidirati po nacionalnih postopkih zaradi insolventnosti. To je osnovni pristop, razen če Enotni odbor za reševanje meni, da je reševanje v javnem interesu. Če se Enotni odbor za reševanje odloči, da je reševanje v javnem interesu, mora pripraviti strategijo za reševanje, prilagojeno specifičnim

razmeram banke. Ko to stori, mora obravnavati verjetne ovire za uspešno reševanje banke⁸, saj je treba v načrtu za reševanje navesti, kako se bodo te ovire ublažile. Na **sliki 2** je ponazorjen proces načrtovanja reševanja.

Slika 2 – Proces načrtovanja reševanja⁹

Vir: Enotni odbor za reševanje

⁸ Člen 17(5)(g) direktive o SRB.

⁹ Na sliki je omenjeno reševanje z več vstopnimi točkami in reševanje z eno vstopno točko. Ta izraz se nanaša na število pravnih oseb, za katere bo Enotni odbor za reševanje uporabil ukrepe za reševanje. Reševanje z eno vstopno točko pomeni, da se bodo ukrepi za reševanje uporabili le za en subjekt, npr. za holding bančne skupine, pristop reševanja z več vstopnimi točkami pa pomeni, da se bodo ukrepi za reševanje uporabili za več kot en subjekt, npr. za več podrejenih družb.

26. Načrt za reševanje ima naslednja glavna poglavja:¹⁰

- (a) strateška analiza podjetja: določitev kritičnih funkcij in glavnih poslovnih področij zadevne banke;
- (b) prednostna strategija za reševanje: v tem poglavju sta ocenjeni tudi izvedljivost in kredibilnost strategije za reševanje;
- (c) neprekinjeno finančno in operativno poslovanje: ocena finančnih in operativnih predpogojev za zagotavljanje neprekinjenega poslovanja med reševanjem;
- (d) povzetek ocene rešljivosti: ocena tega, ali obstajajo bistvene ovire za rešljivost, možnosti za odpravo teh ovir. V tem poglavju Enotni odbor za reševanje določi tudi minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti;
- (e) povzetek o upravljanju.

Pristop Enotnega odbora za reševanje k načrtovanju reševanja

27. Enotni odbor za reševanje načrte za reševanje pripravi v štirih fazah. Začne s prehodnim načrtom za reševanje, ki ga je pozneje posodablja in razširja.

- (a) Prehodni načrti za reševanje (ali načrti v prvi fazi) so osredotočeni na vidike strateške analize podjetja. Namenjeni so predvsem za interno uporabo, zato ni treba, da jih Enotni odbor za reševanje potrdi na razširjeni izvršni seji (glej **odstavek 8**).
- (b) Načrti v drugi fazi so izčrpnjši kot prehodni načrti za reševanje in morajo biti sprejeti na razširjeni izvršni seji (glej **odstavek 8**). Pošljejo se kolegijem za reševanje, ki o njih odločajo, vendar v njih niso določene bistvene ovire ali minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

¹⁰ Stran 19 uvoda v načrtovanje reševanja, ki ga je pripravil Enotni odbor za reševanje: <https://srb.europa.eu/en/node/163>.

- (c) V načrtih v tretji fazi je določitev minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani ravni.
- (d) V načrtih v četrti fazi so bistvene ovire in minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti določene na konsolidirani ravni in na ravni posameznega subjekta.

28. Januarja 2017 je zakonodajalec Enotnemu odboru za reševanje dodelil nalogo sprejetja 130 načrtov za reševanje¹¹, v zakonodaji pa ni bilo določb o vmesnih fazah. Za zdaj pri doseganju tega cilja zaostaja, ker nima dovolj virov (glej ***odstavke 103 do 124***). Do konca januarja 2017 je pripravil 65 načrtov v drugi fazi, od katerih jih je bilo sprejetih 64¹², in predhodne načrte za reševanje za dodatnih 32 bank (glej ***slika 3***).

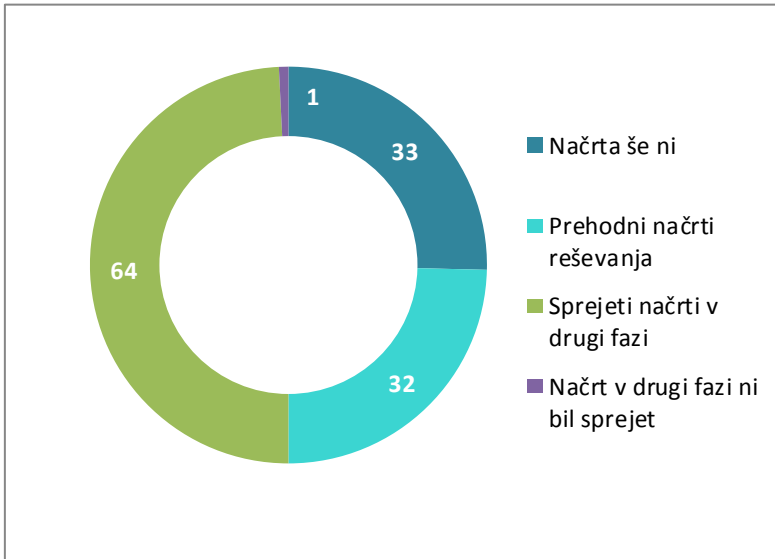
29. V skladu z zakonodajo¹³ mora Enotni odbor za reševanje določiti specifičen rok, do katerega morajo biti pripravljene prvi načrti za reševanje, skladni z enotnim pravilnikom, vendar tega ni storil.

¹¹ Januarja 2017 je bilo v pristojnosti Enotnega odbora za reševanje 141 bank (osem svetovnih sistemsko pomembnih bank, 118 drugih pomembnih bank in 15 manj pomembnih čezmejnih bank). Toda za 11 bank je štelo, da so del skupine, zato je bilo potrebnih le 130 načrtov za reševanje.

¹² Enotni odbor za reševanje je sprejel 58 načrtov za reševanje, za katere je bil organ za reševanje na ravni skupine, in šest načrtov za reševanje, pri katerih je imel to vlogo drug organ za reševanje (glej člen 2(1)(44) direktive o SRB).

¹³ Člen 8(12) uredbe o EMR.

Slika 3 – Status načrtov za reševanje konec januarja 2017

Vir: Evropsko računsko sodišče na podlagi podatkov Enotnega odbora za reševanje

30. Notranje ekipe za reševanje Enotnega odbora za reševanje so leta 2016 začele pripravljati izčrpne načrte v drugi fazi. Po navedbah Enotnega odbora za reševanje so bili podrobni in so obsegali med 150 in 300 strani. V drugi polovici leta 2016 je Enotni odbor za reševanje na izvršni seji sprejel odločitev o politiki, in sicer da bo pripravljal krajše načrte za reševanje, ki bodo obsegali približno 40 strani. Odločitev je bila sprejeta zaradi olajšanja in lažjega upravljanja procesa odločanja.

31. Čeprav se banke po kompleksnosti zelo razlikujejo, ta okvirna omejitev dolžine velja za vse načrte za reševanje. To pomeni, da veliko nujnih in/ali obveznih informacij ni vključenih, kot je obravnavano v naslednjem oddelku.

32. Na **sliki 4** je povzeta struktura načrtov za reševanje od leta 2017 naprej. Navedeno je tudi, katerim deležnikom se posamezni deli pošljejo. Enotni odbor za reševanje ne pošlje vsem deležnikom istih sklopov informacij. Niti kolegiji za reševanje niti Enotni odbor za reševanje na izvršni seji pa ne dobijo tehničnih pojasnil o ozadju, ki vključujejo pomembne

informacije, kot so alternativne strategije za reševanje. V zakonodaji ni omejitve izmenjave relevantnih informacij s člani kolegijev za reševanje.¹⁴

Slika 4 – Struktura in prejemniki načrtov za reševanje od leta 2017 naprej

	Načrt	Priloge	Tehnična pojasnila o ozadju	Predstavitvene prosojnice
Vsebina	rezultati in povzetek na visoki ravni zahtevane analize	standardizirane priloge (seznam kontaktih oseb, sistemi IT itd.), podatki o obveznostih/predloge EBA, ocena rešljivosti, utemeljen predlog minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, načrti za reševanje z več vstopnimi točkami, predlogi bank za odstranitev ovir	tehnične analize/predpostavke, na katerih temeljijo glavni elementi načrta za reševanje (npr. kritične funkcije, dostop do infrastrukture finančnega trga, instrumenti za reševanje/alternativne strategije, dostop do kratkoročne likvidnosti, obremenitev sredstev, neprekinjeno poslovanje)	za predstavitev načrta kolegijem za reševanje
Posreduje se ¹⁵ :	Enotnemu mehanizmu za reševanje, razširjeni izvršni seji, članom kolegija za reševanje	Enotnemu mehanizmu za reševanje, razširjeni izvršni seji, članom kolegija za reševanje	Enotnemu mehanizmu za reševanje, Evropski centralni banki	članom kolegija za reševanje in opazovalcem v kolegiju za reševanje

Vir: prilagojeno po gradivu Enotnega odbora za reševanje

33. V načrtu dela Enotnega odbora za reševanje je predvideno, da bo od 33 načrtov, ki se do konca januarja 2017 še niso začeli pripravljati, pripravil 27 prehodnih načrtov za reševanje.

¹⁴ V členu 88(3) direktive o SRB se zahteva le, da se zahteve glede zaupnosti uporabljajo za nacionalne organe za reševanje iz držav nečlanic.

¹⁵ V tej tabeli „Enotni mehanizem za reševanje“ pomeni, da se načrti za reševanje posredujejo nacionalnim organom za reševanje, ki sodelujejo v notranji ekipi za reševanje. Člani kolegija za reševanje so določeni v členu 88(2) direktive o SRB. Opazovalci v kolegiju za reševanje so npr. organi za reševanje držav nečlanic EU (člen 88(3) direktive o SRB) ali nacionalni organi za reševanje, kadar Enotni odbor za reševanje sodeluje kot član kolegija za reševanje.

32 že obstoječih prehodnih načrtov za reševanje bi morale preiti v drugo fazo, 65 obstoječih načrtov v drugi fazi pa bi morale napredovati v tretjo fazo. Rok za pripravo je prvo četrletje leta 2018.

34. Glede na napredek, dosežen do konca julija 2017, pričakovano delovno obremenitev in trenutno število uslužbencev Enotnega odbora za reševanje, se ta načrt zdi preoptimističen (glej tudi **odstavke 114, 124 in 125**).

Pregled nad vsebino načrtov za reševanje

35. V enotnem pravilniku so smernice o vsebini načrtov za reševanje. Sodišče je za oceno tega, ali Enotni odbor za reševanje upošteva te smernice, razvilo velik sklop meril, ki temelji na zahtevah za načrte za reševanje iz enotnega pravilnika, in preučilo vzorec načrtov za reševanje. Kot bo ponazorjeno v naslednjih odstavkih, sami načrti za reševanje izpolnjujejo le manjši del uporabljenih meril.

36. Predstavniki Enotnega odbora za reševanje so nam povedali, da imajo veliko dodatnih informacij o ozadju za dopolnitev skoraj polovice vseh predvidenih načrtov, v samih načrtih za reševanje pa ni vedno dovolj podrobnosti. Čeprav te informacije formalno niso bile del načrtov za reševanje, so bile pomemben del osnove, na kateri je temeljilo to, kako Enotni odbor za reševanje razume banke v svoji pristojnosti in se odloča v zvezi z njimi. Pri preučitvi tega gradiva za tri banke je Sodišče ugotovilo, da je v podatkih Enotnega odbora za reševanje manj vrzeli, kot se zdi na podlagi branja samih načrtov za reševanje. Kljub temu pa ostajajo pomembne pomanjkljivosti glede na zahteve v enotnem pravilniku.

Ključni elementi načrtov za reševanje še vedno manjkajo

37. V naslednjih odstavkih so navedena področja, na katerih po oceni Sodišča načrti za reševanje Enotnega odbora za reševanje niso izpolnili zahtev enotnega pravilnika.

Strateška analiza podjetia

38. Na tem področju so imeli načrti za reševanje več pomanjkljivosti. Na primer, v njih ni bila ustrezno opisana struktura zadevnih bančnih skupin ali ocenjeni poslovni modeli, upravljanje ali lastništvo za namene načrtovanja reševanj, edine razpoložljive finančne

informacije pa so bile splošne in konsolidirane, ne pa navedene ločeno za vsak subjekt, kot se zahteva v priločniku za načrtovanje reševanja. Te pomanjkljivosti je delno, vendar ne v celoti, ublažila razpoložljivost dodatnih podatkov v informacijah o ozadju in pojasnilih.

39. Pomembna pomanjkljivost je bila, da načrti v vzorcu niso vsebovali vseh kritičnih internih in zunanjih organizacijskih soodvisnosti.¹⁶ Enotni odbor za reševanje sicer ima informacije o pomembnih nasprotnih strankah, vendar Sodišče ni našlo analize teh informacij, s katero bi bilo mogoče ugotoviti potencialno tveganje razširitve negativnih vplivov.

Kritične funkcije

40. V okviru strateške analize podjetja bi bilo treba oceniti, katere funkcije so tako kritične, da bi imelo njihovo prenehanje vpliv na finančno stabilnost ali realno gospodarstvo. Pri tej oceni bi bilo treba upoštevati to, koliko bi lahko funkcije banke prevzela neka druga banka ali več bank na trgu. V vzorčenih poglavjih utemeljitev ocene Enotnega odbora za reševanje ni bila vedno jasna.

41. Toda Enotni odbor za reševanje je dosegel znaten napredek s tem, da s predlogo za zbiranje podatkov o kritičnih funkcijah, ki se bo uporabljala od leta 2017, usmerja notranje ekipe za reševanje.

42. Enotni odbor za reševanje ni mogel zagotoviti pregleda nad kritičnimi funkcijami za vse banke v svoji pristojnosti. V večini poglavij v vzorcu je bilo sprejemanje vlog obravnavano kot kritična funkcija. V nekaterih načrtih za reševanje se je razlikovalo med vlogami fizičnih oseb in vlogami pravnih oseb, vendar ne v vseh.

43. Potencialna potreba po izvzetju nekaterih obveznosti, kot so nekrite, prednostne vloge, iz reševanja s sredstvi upnikov, ki izhaja iz njihovega statusa kot dela kritične funkcije, zmanjšuje znesek obveznosti, razpoložljivih za reševanje s sredstvi upnikov, zaradi česar je še

¹⁶ Na primer, pogosto ni bilo podatkov o sredstvih in obveznostih znotraj skupine, lastnih sredstvih znotraj skupine, izvedenih finančnih instrumentih znotraj skupine in pogodb o prenosu izgube znotraj skupine.

pomembneje, da se zagotovi ustrezno varovalo v smislu minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti. Toda v doslej pripravljenih načrtih za reševanje ni bil določen znesek minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, zaradi česar je verjetneje, da bodo banke šteje za nerešljive.

Prednostna strategija za reševanje

Ocena kredibilnosti in izvedljivosti likvidacije

44. Preden Enotni odbor za reševanje določi strategijo za reševanje, mora oceniti, ali bi bila likvidacija po običajnih postopkih zaradi insolventnosti kredibilna, in če je tako, ali bi bila tudi izvedljiva.

45. Pri ocenjevanju kredibilnosti likvidacije Enotni odbor za reševanje upošteva verjeten učinek na finančni sistem. Natančneje, oceniti mora, ali bi likvidacija dosegla cilje reševanja,¹⁷ ki vključujejo zaščito zajamčenih vlog¹⁸.

46. Enotni odbor za reševanje je v oceni kredibilnosti v več primerih navedel, da veljavni sistem jamstva za vloge ni mogel izpolniti zahtev direktive o sistemu jamstva za vloge niti ni imel na voljo dovolj sredstev za izvedbo likvidacije pomembne banke. Zato je težje doseči cilj varstva kritih vlog z likvidacijo.

47. Enotni odbor za reševanje mora za oceno izvedljivosti likvidacije preučiti, ali informacijski sistemi banke za upravljanje omogočajo poročanje o informacijah, ki se zahtevajo v direktivi o sistemu jamstva za vloge. Na primer, skupna vrednost kritih vlog na vlagatelja je potrebna, ker mora sistem jamstva za vloge izplačati zajamčeni znesek v višini 100 000 EUR na vlagatelja v določenem roku¹⁹.

¹⁷ Člen 24(2) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1075.

¹⁸ Člen 14(1) uredbe o EMR.

¹⁹ Člen 8 direktive o sistemu jamstva za vloge.

48. Sodišče v načrtih za reševanje v vzorcu ni našlo nobenih informacij o znesku, ki ga ima sistem jamstva za vloge na voljo za omogočanje take ocene.

49. Nacionalni sistemi jamstva za vloge nimajo pravne obveznosti sodelovanja z Enotnim odborom za reševanje. Kljub temu je v delegirani uredbi navedeno, naj se Enotni odbor za reševanje posvetuje z nacionalnimi sistemi jamstva za vloge,²⁰ vendar tega ni storil.

50. Medtem ko je zaključek večine načrtov za reševanje, da likvidacija ni kredibilna, je Sodišče našlo le ohlapno ubesedene razloge za te zaključke, npr. da bi bili negativni učinki na nacionalni bančni sektor znatni. Bolj specifične podrobnosti, ki se zahtevajo v enotnem pravilniku²¹, niso bile zagotovljene.

51. Ukrep za reševanje se lahko v javnem interesu uvede, če je potreben za doseganje ciljev reševanja in je sorazmeren z njimi. Poleg tega se zahteva, da je bilo predhodno ugotovljeno, da likvidacija ne bo izpolnila ciljev reševanja v enaki meri. Edine tovrstne izjave v načrtih za reševanje so bile zelo splošne, dodatnih podrobnosti pa ni bilo.

52. Prav tako ni bilo obvezne izjave o tem, kako bi likvidacija vplivala na odvisnost banke od izredne javne podpore.²²

Določitev prednostne strategije za reševanje

53. Do konca januarja 2017 je Enotni odbor za reševanje razvil strategije za reševanje na podlagi tega, da se bodo potencialne ovire (ki so lahko bistvene) obravnavale v prihodnosti, ko bodo določene tudi vrednosti minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

²⁰ Uvodna izjava 20 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1075.

²¹ Člen 24(2) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1075.

²² Člen 24(1) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1075.

54. Sodišče ni našlo nobene prednostne strategije za reševanje, v kateri bi se obravnaval tudi nepričakovan in kratkoročen razvoj dogodkov. Če bodo torej v bližnji prihodnosti potrebne odločitve o reševanju, bodo verjetno drugačne od načrtovanih.

55. V enotnem pravilniku se zahteva opis morebitnih obravnavanih alternativ za prednostno strategijo za reševanje, če te ne bi bilo mogoče izvesti.²³ Sodišče je ugotovilo, da v veliki večini poglavij v vzorcu niso bile obravnavane alternative za prednostno strategijo za reševanje.

56. V enotnem pravilniku se zahteva, da je v poglavju o strategiji za reševanje navedena ocena časovnega okvira za izvršitev vseh bistvenih vidikov načrta.²⁴ Vendar ta časovni okvir ni naveden v nobenem poglavju v vzorcu.

Določanje instrumentov za reševanje in pooblastil za reševanje

57. V veliki večini načrtov je izbrani instrument reševanje s sredstvi upnikov po scenariju odprte banke. V skladu s tem scenarijem naj bi se banka v idealnem primeru zaprla v petek, naslednji ponedeljek pa spet odprla kot običajno, med koncem tedna pa bi potekalo reševanje s sredstvi upnikov.

58. V nekaterih načrtih za reševanje je navedeno, da bi sistemi IT bank težko pravočasno zagotovili podatke, potrebne za reševanje s sredstvi upnikov.

59. Pri notranjem pregledu Enotnega odbora za reševanje je bilo preučenih mnogo različnih operativnih težav, povezanih z instrumentom za reševanje s sredstvi upnikov. Zaključek pregleda je bil, da je potrebno dodatno delo, zlasti v zvezi s pričakovanim časovnim okvirom in praktičnimi ureditvami glede verižnih delnih odpisov in konverzij. V skladu s časovnim načrtom mora Enotni odbor za reševanje interne smernice za izvajanje reševanja s sredstvi upnikov zagotoviti šele v četrtem četrtletju leta 2017, čeprav je v veliki večini načrtov za reševanje že določena uporaba tega instrumenta.

²³ Uvodna izjava 22 in člen 22(2)(e) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1075.

²⁴ Člen 22(2)(d) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1075.

60. Reševanje z vlogami in obveznicami v 48 urah bi bilo izjemno velik tehnični izziv za večino bank, saj so njihovi sistemi upravljanja in sistemi IT zelo zapleteni. Preden je mogoče izvesti načrt za reševanje s sredstvi upnikov, mora biti s sistemi upravljanja mogoče izračunati znesek sredstev upnikov, ki je na voljo za reševanje. Sedanja praksa Enotnega odbora za reševanje je, da od bank ne zahteva, da preizkusijo morebitno uporabo instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov, da bi dokazali njegovo izvedljivost.

61. Po mnenju Sodišča bo sposobnost banke za pokrivanje izgub precejšnja, če bo vključevala obveznosti, ki jih v časovnem okviru, predvidenem v strategiji za reševanje, ni mogoče rešiti s sredstvi upnikov.

62. Komisija je nedavno predlagala uvedbo instrumenta moratorija na ravni EU, ki bi se lahko uporabil npr. za uvedbo mirovanja plačilnih obveznosti banke za do pet delovnih dni. V skladu s predlogom bi se moral nadzornik posvetovati z organom za reševanje, ki sam ne bi imel pooblastila za aktivacijo instrumenta.²⁵ Možnost instrumenta moratorija, ki bi ga organi za reševanje lahko uporabljali sami, bi lahko zagotovila fleksibilnost (nenazadnje tudi za zadevno banko) pri pripravi na reševanje s sredstvi upnikov.

63. V enotnem pravilniku se zahteva ocena izvršljivosti instrumentov za reševanje.²⁶ Sodišče te informacije ni našlo v nobenem načrtu za reševanje v vzorcu.

64. V enotnem pravilniku se zahteva, da mora Enotni odbor za reševanje v načrtih za reševanje navesti pooblastila za reševanje, ki jih namerava uporabiti.²⁷ Toda Sodišče v nobenem načrtu v vzorcu ni našlo te navedbe. Ta pooblastila lahko vključujejo npr. podaljšanje zapadlosti ali prekinitev pogodb, ne pa celovitega delovanja, kot so npr. moratoriji. Pristojnosti so navedene v predlogi sheme za reševanje. Toda pri določanju,

²⁵ Člen 29(a) predloga Komisije o spremembi direktive o SRB
<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?uri=COM:2016:0852:FIN>

²⁶ Člen 25(3)(a) in (e) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1075.

²⁷ Člen 10(7) direktive o SRB.

katere naj se uporabijo, je treba analizirati in razumeti vrsto obveznosti, za katero se bodo pooblastila uporabila, v načrtih za reševanje v vzorcu pa ni tako podrobnih informacij.

Ocenjevanje izvedljivosti in kredibilnosti prednostne strategije za reševanje

65. Sodišče v nobenem od poglavij v vzorcu ni našlo ocene izvedljivosti izbranih strategij za reševanje. Zato v načrtih tudi ni bilo zaključka o tem, ali je mogoče prednostno strategijo za reševanje uspešno in pravočasno izvesti, kot se zahteva v enotnem pravilniku.²⁸

66. Organi za reševanje morajo oceniti tudi kredibilnost strategije, pri čemer morajo upoštevati verjeten učinek reševanja na finančne sisteme in realno gospodarstvo. Toda tudi te ocene ni bilo v načrtih v vzorcu. Enotni odbor za reševanje ni ocenil potencialnega učinka izbranih instrumentov za reševanje (zlasti instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov). Poleg tega ni upošteval vpliva na druge finančne institucije, MSP in male vlagatelje.²⁹

Vrednotenje v okviru reševanja

67. V enotnem pravilniku se zahteva navedba informacij, ki so potrebne za izvajanje strategije za reševanje.³⁰ Pomemben del tega je zagotavljanje informacij o vrednotenju banke za namene reševanja, ki je zelo zapleten in dolgotrajen postopek. Sodišče ni našlo nobenih izjav v zvezi s tem v nobenem od vzorčenih poglavij. Iz tega sledi, da Enotni odbor za reševanje ni mogel opraviti zahtevane ocene tega, ali je zadevna banka sposobna zagotoviti te informacije.³¹

Neprekinjeno finančno in operativno poslovanje

68. V enotnem pravilniku je določeno, da morajo načrti za reševanje vsebovati analizo potreb po financiranju, zahtevano v skladu s strategijo za reševanje. V načrtih, ki jih je

²⁸ Členi 26 do 31 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1075.

²⁹ Člen 32 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1075.

³⁰ Člen 22(3)(a) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1075.

³¹ Člen 29(3) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1075.

preučilo Sodišče, pa so bile samo splošne izjave o financiranju v poglavju o finančni kontinuiteti. Ni bilo informacij o sredstvih, ki bodo med reševanjem potrebna za financiranje podružnic in podrejenih družb v nesodelujočih državah članicah.³²

69. V načrtih tudi ni bilo dovolj informacij o izvršljivost sporazumov o ravni storitev v primeru reševanja. V primerih, v katerih se kritične funkcije ločijo, ni jasno, ali so sporazumi o ravni storitev še vedno izvršljivi. V mnogih načrtih niso bili omenjeni nikakršni načrti izrednih ukrepov, zlasti glede plačilnih sistemov in sistemov poravnave.

Ocena rešljivosti

70. Banka šteje za rešljivo, če je njena likvidacija po običajnih postopkih zaradi insolventnosti ali njeno reševanje z uporabo ukrepov za reševanje izvedljivo in kredibilno.

71. V nobenem od dokumentov v vzorcu Enotni odbor za reševanje ni navedel jasnega zaključka o tem, ali je banko dejansko mogoče rešiti. V nekaterih poglavjih je bil sicer kratek povzetek ocene rešljivosti, v večini pa je bil povzetek omejen na nekaj ugotovljenih potencialnih ovir.

72. V skladu z uredbo o EMR mora Enotni odbor za reševanje pravočasno obvestiti Evropski bančni organ, kadar za neko banko šteje, da ni rešljiva. Od julija 2017 Enotni odbor za reševanje ni poslal nobenega takega obvestila Evropskemu bančnemu organu.

Bistvene ovire

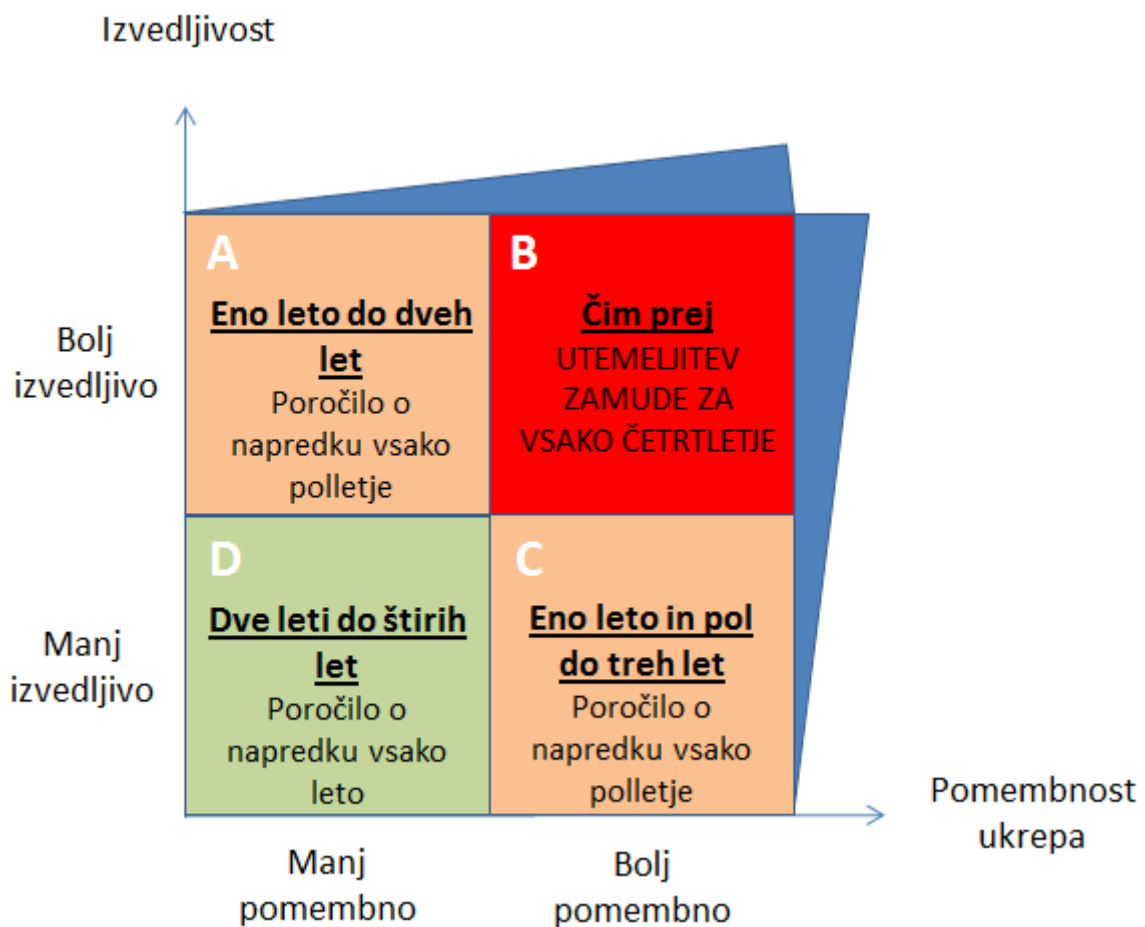
73. V skladu z enotnim pravilnikom mora Enotni odbor za reševanje ugotoviti in obravnavati bistvene ovire za reševanje ter jih razvrstiti vsaj v naslednje kategorije: (a) strukture in operacije; (b) finančni viri; (c) informacije; (d) čezmejne zadeve; (e) pravne zadeve. Kljub tej pravni obveznosti se proces obravnave bistvenih ovir še ni začel. Enotni odbor za reševanje je v svojih načrtih v drugi fazi zgolj ugotovil potencialne ovire.

³² Člena 22(5) in 2(d) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1075.

74. Po navedbah Enotnega odbora za reševanje bo celoten proces ugotavljanja bistvenih ovir, vključno s posvetovanjem s pristojnimi organi in skupnimi sklepi kolegijev za reševanje, trajal približno eno leto. Po zdajšnjih pričakovanjih naj bi se ne začel izvajati pred letom 2018.

75. **Slika 5** je iz priročnika o načrtovanju reševanja. Na njej je prikazano pričakovano trajanje reševanja ovir glede na izvedljivost in pomembnost ukrepa.

Slika 5 – Trajanje reševanja ovir

Vir: Enotni odbor za reševanje

76. Kot je navedeno v odstavku 28, se samo za 65 načrtov v tretji fazi pričakuje, da bodo na voljo do konca prvega četrtertletja leta 2018. Ob predpostavki, da bodo načrti za reševanje prešli v četrto fazo do sredine leta 2019, bi morale banke vse bistvene ovire rešiti do sredine leta 2022.

Minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti

77. Eden ključnih delov načrta za reševanje je določitev minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti. To je izračun minimalnega zneska kapitala in obveznosti (vključno z vlogami), ki ga mora banka imeti za konverzijo ali delni odpis v primeru reševanja s sredstvi upnikov. Enotni odbor za reševanje še ni določil ciljnih vrednosti za minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, niti na konsolidirani ravni niti na ravni posameznih subjektov.

78. O okvirnih nezavezujočih vrednostih minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, izračunanih na konsolidirani ravni, se je z bankami razpravljalo na delavnicah, ki so potekale leta 2016, vendar se kolegijem za reševanje niso posredovali. Dejavniki, specifični za neko banko, kot so npr. izključitev nekaterih obveznosti iz reševanja s sredstvi upnikov, bistvene ovire ter zahteve, ki so posledica procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja, se doslej niso upoštevali.

79. Ker minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti še niso bile opredeljene, se dejanske vrednosti minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ne spremljajo.

Povzetki o upravljanju

80. Enotni odbor za reševanje mora v vse načrte za reševanje vključiti povzetek o upravljanju s povzetkom točk, omenjenih v pravnem okviru.³³ Informacije, zagotovljene v preučeni povzetkih, še zdaleč niso izpolnjevale te zahteve. Manjkajoči elementi so navedeni v ***Prilogi III***.

Razkritje načrtov za reševanje

81. Enotni odbor za reševanje mora razkriti vse bistvene dele načrtov za reševanje zadevnih bank. Doslej so banke prejele samo omejene okvirne informacije, kot so izračuni minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na ravni skupine ali potencialne ovire. V

³³ Člen 22(1) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1075.

skladu z uredbo o EMR mora Enotni odbor za reševanje upoštevati tudi povratne informacije banke. Toda v preučenih načrtih za reševanje ni bilo pripomb bank.

82. Enotni odbor za reševanje trdi, da različni elementi enotnega pravilnika nenamerno drugače obravnavajo problematiko razkritja. Medtem ko so v uredbi o EMR³⁴ navedeni bistveni elementi načrta za reševanje, se v direktivi o SRB³⁵ in delegirani uredbi Komisije³⁶ zahteva samo razkritje povzetka o upravljanju.

Omejena skladnost z enotnim pravilnikom

83. Če povzamemo opažanja Sodišča iz **odstavkov 37 do 82**, načrti v vzorcu niso skladni z enotnim pravilnikom. Stopnja skladnosti je boljša, če se upoštevajo informacije o ozadju iz **odstavka 36**, čeprav Sodišče ugotavlja, da se te informacije o ozadju ne zbirajo za vse banke.

Smernice za načrtovanje reševanja je treba izboljšati

84. Sodišče je revidiralo sistem priročnikov in postopkov za načrtovanje reševanja, ki jih uporablja Enotni odbor za reševanje, in ugotovilo, da osnovne smernice obstajajo, vendar so potrebna dodatna prizadevanja.

Priročnike in predloge je treba posodobiti in izboljšati

85. Ustrezni postopki, priročniki in smernice so potrebni, da se zagotovi ustrezen in dosleden pristop k načrtovanju reševanja med številnimi akterji v tem procesu. Enotni odbor za reševanje je poskrbel za ustrezne ureditve za vodenje tega procesa, in sicer tako, da je s pomočjo nacionalnih organov za reševanje pripravil priročnik za načrtovanje reševanja. Sedaj Enotni odbor za reševanje pripravlja tudi več internih in eksternih dokumentov o politiki.

³⁴ Člen 8(6) uredbe o EMR.

³⁵ Člen 10(1) direktive o SRB.

³⁶ Člen 72 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1075.

86. Cilj priročnika za načrtovanje reševanja je spodbujati dosleden pristop k načrtovanju reševanja na Enotnem odboru za reševanje in nacionalnih organih za reševanje. Enotni odbor za reševanje ga je marca 2016 sprejel kot osnutek internega dokumenta. Od takrat so ga morale notranje ekipe za reševanje uporabljati pri pripravi načrtov za reševanje. Priročnik za načrtovanje reševanja se eno leto ni spreminjal (posodabljal), da bi se zbrale povratne informacije notranjih ekip za reševanje o njihovih prvih izkušnjah z delom z njim.

87. Poleg tega je Enotni odbor za reševanje razvil ali namerava razviti predloge za poročanje³⁷, s katerimi želi zagotoviti, da so vse informacije, potrebne za načrtovanje reševanja in odločanje, ki jih prejme od bank, v standardnem formatu. Te predloge dopolnjujejo informacije, ki se že zagotavljajo v predlogah Evropske centralne banke in Evropskega bančnega organa.³⁸ Enotni odbor za reševanje v specifičnih primerih lahko banko tudi neposredno prosi za informacije.

88. Iz razlogov, navedenih v nadaljevanju, je treba dodatno razviti priročnik o načrtovanju reševanja. Toda Enotni odbor za reševanje je načrtovano posodobitev odložil že dvakrat, prvič na konec leta 2017, drugič pa na drugo četrtletje leta 2018.

89. Prvi razlog za posodobitev priročnika za načrtovanje reševanja je vključitev smernic v zvezi s politikami o številnih specifičnih zadevah. Na primer, kot je določeno v enotnem pravilniku, se v priročniku za načrtovanje reševanja obravnava določitev bistvenih ovir, ne zahteva pa se, da bi se to obravnavalo v načrtih za reševanje v drugi fazi.

90. Drugič, v priročniku za načrtovanje reševanja se ne upoštevajo nekatere pomembne zakonodajne določbe. Na primer, čeprav se v delegirani uredbi Komisije³⁹ zahteva, da se v načrte za reševanje vključi povzetek o upravljanju, v priročniku za načrtovanje reševanja ta zahteva ni omenjena. Podobno, čeprav se v priročniku za načrtovanje reševanja zahteva

³⁷ Predloge Enotnega odbora za reševanje zajemajo podatke o obveznostih, kritične funkcije, infrastrukturo finančnega trga in glavna poslovna področja (v pripravi).

³⁸ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2016/1066.

³⁹ Člen 22(2) do (8) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1075.

ocena rešljivosti, v predlogi za povzetek o upravljanju v priložniku taka izjava ni predvidena. Poleg tega pa niti v poglavju o povzetku o upravljanju niti v poglavju o oceni rešljivosti ni navedena zahteva, da je treba obvestiti Evropski bančni organ, če banka šteje za nerešljivo.⁴⁰

91. Tretjič, priložnik o načrtovanju reševanja je treba posodobiti tako, da se bo upoštevala odločitev v zvezi s politiko, sprejeta septembra 2016, o prenehanju priprave izčrpnih načrtov za reševanje. Namesto tega naj bi se pripravljale zgoščene različice, dolge približno 40 strani (glej **odstavek 30**). Toda navodila o vsebini zgoščenih načrtov za reševanje še niso bila zagotovljena. Do te spremembe pristopa k načrtovanju reševanja je prišlo ravno v času, ko so bili mnogi prehodni načrti za reševanje in načrti v drugi fazi že pripravljani, ali pa so bili v pripravi na podlagi poglobljene analize. Nekateri nacionalni organi za reševanje so v anketi, ki jo je opravilo Sodišče, navedli, da so morali porabiti dragocene vire za ponovno pripravo načrtov za reševanje.

92. V skladu z enotnim pravilnikom⁴¹ je dovoljena uporaba poenostavljenih obveznosti za nekatere banke⁴² v kontekstu načrtovanja reševanja. Do maja 2017 Enotni odbor za reševanje za nobeno banko v svoji pristojnosti ni uporabil te možnosti,⁴³ v priložniku za načrtovanje reševanja pa vsebina poenostavljenih načrtov za reševanje in povezana merila upravičenosti niso obravnavani.⁴⁴ Polovica nacionalnih organov za reševanje je v anketi, ki jo je izvedlo Sodišče, potrdila, da Enotni odbor za reševanje na tem področju ni zagotovil dovolj

⁴⁰ Člen 10(4) in (5) uredbe o EMR.

⁴¹ Člen 4 direktive o SRB.

⁴² Smernice Evropskega bančnega organa iz let 2015/2016.

⁴³ V skladu s členom 4(10) direktive o SRB lahko Enotni odbor za reševanje poenostavljene obveznosti uporablja le za manj pomembne banke. V zvezi z manj pomembnimi bankami v pristojnosti nacionalnih organov za reševanje je anketa pokazala, da so se poenostavljene obveznosti načrtovale za 2 400 manj pomembnih bank.

⁴⁴ Evropski bančni organ je objavil posvetovalni dokument o merilih za upravičenost. V njem so zagotovljene smernice za primere, v katerih banke izpolnjujejo pogoje za uporabo poenostavljenih obveznosti. Evropski bančni organ bo objavil končni regulativni tehnični standard po roku za posvetovanje (8. avgust 2017).

navodil. Enotni odbor za reševanje Sodišču med revizijo ni zagotovil nobenega pojasnila o politiki v zvezi s to temo.

93. Poleg izboljšanja priročnika za načrtovanje reševanja bi bilo mogoče izboljšati tudi predloge za poročanje, ki jih je razvil Enotni odbor za reševanje. Eden od ciljev teh predlog je bil pridobitev informacij, ki jih iz drugih virov ni mogoče pridobiti, s čimer bi preprečili podvajanje dela, ki ga opravljajo banke. Med predlogami Enotnega odbora za reševanje in Evropskega bančnega organa ni povezav, čeprav se v njih zahtevajo nekatere vzporedne informacije. Na primer, v veliki večini primerov se v predlogi za podatke o obveznostih Enotnega odbora za reševanje in predlogi za strukturo odgovornosti Evropskega bančnega organa⁴⁵ zahtevajo podobne informacije o izvedenih finančnih instrumentih. Enotni odbor za reševanje je leta 2017 zaradi preprečevanja preobremenitve bank z zahtevki za podatke v primeru prekrivanja dovolil, da banke zagotovijo samo podatke iz predloge Enotnega odbora za reševanje. To ponazarja zapletenost vzpostavljenega sistema.

Pojasnila o politikah

94. Za zagotavljanje dosledne uporabe veljavne zakonodaje in usklajene metodologije v načrtih za reševanje je Enotni odbor za reševanje pripravil podroben delovni program z več pojasnili o politiki, ki naj bi se pripravila leta 2017 in v prvi polovici leta 2018. Ker priprava teh smernic o politiki o ključnih temah še poteka, jih bo težko upoštevati pri načrtih za reševanje, ki bodo pripravljene leta 2017.

95. Interni časovni načrt za pripravo pojasnil o politiki leta 2017 je bil spremenjen julija 2017, zaradi česar bo pri dokončanju več pojasnil prišlo do zamud. Glede na to, da ima enota, odgovorna za te naloge, sedaj veliko premalo uslužbencev (glej **odstavek 109**), bo tudi sedanjí ciljni datum izziv.

⁴⁵ Priloga (i) k predlogi za podatke o obveznostih in Priloga V k predlogi Evropskega bančnega organa.

96. Nacionalni organi za reševanje so na več mestih v anketi navedli, da bi moral Enotni odbor za reševanje bolj poudarjati ugotavljanje najboljših praks in zagotavljanje enotnih smernic za načrtovanje reševanja.

97. V skladu z enotnim pravilnikom⁴⁶ je treba v načrtih za reševanje upoštevati relevantne scenarije, vključno z (za specifično banko) značilnim propadom ali propadom v času splošne finančne nestabilnosti ali drugih dogodkov na ravni celotnega sistema. Toda v pojasnilu Enotnega odbora za reševanje o politiki je navedeno, da morajo načrti za reševanje temeljiti samo na scenariju v primeru idiosinkratičnih dogodkov, druge scenarije pa je treba uporabiti za preizkus kredibilnosti in izvedljivosti prednostne strategije za reševanje. Sodišče v načrtih za reševanje v vzorcu ni našlo nobenih dokazov o izvedbi takih preizkusov niti opisa predvidenih scenarijev za načrte v vzorcu.

98. Pri interni analizi načrtov za reševanje, ki jo je izvedel Enotni odbor za reševanje sam, se je pokazalo, da v načrtih ni upoštevanih dovolj relevantnih scenarijev. Enotni odbor za reševanje je navedel, da so potrebne dodatne smernice za dosledno določanje tega, kateri scenarij naj se uporabi.

99. Tudi pri medsektorski analizi, ki jo je Enotni odbor za reševanje izvedel za prvi sklop načrtov za reševanje (načrti, pripravljene leta 2016), se je pokazalo, da ni dosledne metodologije. Pri analizi se je pokazalo, da so različne razlage veljavne zakonodaje in to, da ni bilo usklajene metodologije, privedli do nedoslednosti med načrti in nezadostne podrobnosti. Na primer, nekatere notranje ekipe za reševanje so izvedle ocene po poslovnih področjih, in ne po pravnih osebah. V več načrtih so storitve zasebnega bančništva ali upravljanja premoženja šteje za kritične, v drugih načrtih v podobnih okoliščinah pa so te funkcije šteje za nekritične.

⁴⁶ Člen 8(6) uredbe o EMR in člen 10(3) direktive o SRB.

Politika o bistvenih ovirah in minimalnih zahtevah glede kapitala in kvalificiranih obveznosti

100. Dve drugi odločitvi Enotnega odbora z reševanje o politiki vplivata na skladnost načrtov za reševanje z zakonodajnim okvirom. Prvič, v enotnem pravilniku se zahteva, da mora biti v načrte za reševanje vključena določitev bistvenih ovir.⁴⁷ To je posvetovalen proces, za katerega so potrebni viri, ki traja približno eno leto in ki bi moral povzročiti uvedbo ukrepov za spremljanje, ki bi jih moral izvajati Enotni odbor za reševanje in s katerimi bi se odpravile ugotovljene ovire. Enotni odbor za reševanje je sprejel interno odločitev o politiki, da bo ta proces začel leta 2018. Do takrat (glej **odstavka 73 in 74**) bo Enotni odbor za reševanje zgolj ugotavljal potencialne ovire, v zvezi s katerimi ne bo formalno ukrepal, ker ne štejejo za bistvene. Po mnenju Sodišča ta vmesna politika ne izpolnjuje pravnih zahtev.

101. Drugič, Enotni odbor za reševanje nima dokončne politike o izračunu minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti. Objavil je predhodni pristop, ki ga je uporabljal do leta 2016,⁴⁸ pri katerem se je zanašal na informativne ciljne vrednosti minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (glej **odstavek 78**). Končno pojasnilo o politiki v zvezi z minimalnimi zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, v katerem bi bile določene zavezujoče ciljne vrednosti, se načrtuje šele za konec leta 2017. Pri anketi, ki jo je izvedlo Sodišče, se je pokazalo, da si nacionalni organi za reševanje posebej želijo, da bi Enotni odbor za reševanje pripravil to pojasnilo o politiki in tistega o bistvenih ovirah. Ukrepi glede teh točk so pomembni za zagotavljanje tega, da so načrti skladni z enotnim pravilnikom in da imajo banke zadostno sposobnost pokrivanja izgub.

Upravljavski nadzor in zagotavljanje kakovosti

102. Enotni odbor za reševanje je Sodišču zagotovil le splošen opis svojega okvira internega nadzora in zagotavljanja kakovosti. Ugotovitve v tem poročilu (glej **odstavke 37 do 82**) razkrivajo slabosti v tem upravljavskem nadzoru. To potrjuje tudi medsektorska analiza, ki jo

⁴⁷ Člen 10(7) uredbe o EMR in člen 17(1) direktive o SRB.

⁴⁸ <https://srb.europa.eu/en/node/201>.

je izvedel Enotni odbor za reševanje, pri kateri se je pokazalo več kvalitativnih pomanjkljivosti v načrtih za reševanje.

Enotni odbor za reševanje ima veliko premalo uslužbencev

103. Pri reviziji so bile preučene kadrovske zadeve od ustanovitve Enotnega odbora za reševanje. Sodišče je ugotovilo, da zaposlovanje ni bilo opredeljeno kot prioriteta, kar je nujno v začetni fazi.

Stalni zaostanki pri doseganju ciljnih vrednosti glede števila uslužbencev

104. Komisija je sprva ocenila, da bo Enotni odbor za reševanje potreboval 309 ekvivalentov polnega delovnega časa.⁴⁹ Ta številka deloma izhaja iz primerjave z Zvezno agencijo ZDA za zavarovanje vlog v bankah in hranilnicah, ki ima podobne naloge na področju reševanja. Sprva je bilo načrtovano, da jo bo Enotni odbor za reševanje dosegel do konca leta 2015. Septembra 2016 je Enotni odbor za reševanje ponovno preveril svoje kadrovske potrebe in prvotno oceno spremenil v 350 ekvivalentov polnega delovnega časa, kar naj bi bilo doseženo do leta 2017. V osnutku večletnega proračuna za obdobje 2018–2020 je predvideno dodatno povečanje na 410 ekvivalentov polnega delovnega časa do konca leta 2019, kar je 33-odstotno povečanje glede na prvotno oceno.

105. Dejansko število uslužbencev že od samega začetka delovanja ne dosega ciljne vrednosti. Prve postopke za zaposlovanje je organizirala Komisija. Ko je Enotni odbor za reševanje marca 2015 prevzel polno odgovornost za zaposlovanje, je imel 35 uslužbencev. Ta številka se je do konca leta 2015 povečala na 101, do konca leta 2016 pa na 171.

106. Problem je najresnejši na področju zaposlovanja strokovnjakov za reševanje in politiko, potrebe po njih so bile leta 2015 in leta 2016 namreč podcenjene. Poleg tega je veliko premalo tudi uslužbencev na področju IT in tajnikov.

⁴⁹ COM 2013(520) final z dne 10. julija 2013. Ta številka ne vključuje napotnih nacionalnih strokovnjakov ali pripravnikov.

107. Premajhno število uslužbencev v direktoratih za načrtovanje reševanja je znatno vplivalo na proces načrtovanja reševanja. To je imelo največji vpliv na delovno obremenitev koordinatorjev notranjih ekip za reševanje, ki so večinoma odgovorni za več kot deset bank. Zaradi zakonskih obveznosti Enotnega odbora za reševanje, kot je njegova odgovornost za načrtovanje reševanja čezmejnih manj pomembnih bank, je bil pritisk na že sicer skromne vire še večji.

108. V načrtu delovnih mest Enotnega odbora za reševanje so navedene kadrovske potrebe na splošno ter želeni statusi in razredi. Enotni odbor za reševanje je navedel, koliko uslužbencev potrebuje glede na velikost bančne skupine. Ni pa ocenil, kakšno strokovno znanje in druga usposobljenost sta potrebna v posameznih direktoratih in enotah za načrtovanje reševanja. V nekaterih direktoratih ni specifičnih strokovnjakov (npr. strokovnjakov za vrednotenje) in uslužbencev z ustreznim jezikovnim znanjem, ali pa jih je premalo. V nekaterih enotah je delež uslužbencev na nižjih položajih velik.

109. Zaradi premajhnega števila uslužbencev pomembno delo na področju politik in smernic ni bilo zaključeno. Konec marca je imel direktorat, odgovoren za strategijo, procese in metodologijo za reševanje, samo tretjino ciljnega števila uslužbencev. Za delno nadomestitev tega primanjkljaja so direktorati za načrtovanje reševanja znaten del svojega časa namenjali delu na področju politik in drugih tem, ki niso povezane z reševanjem (25 % leta 2016), namesto da bi se osredotočili na svojo osrednjo dejavnost.

110. Pogosto menjavanje uslužbencev je pomenilo tudi primanjkljaj uslužbencev v enoti IT, ki poleg tega nima ustreznega sistema IT, zaradi česar ne more zagotavljati učinkovite podpore procesa načrtovanja reševanja. Uvedba izboljšane sistema IT za načrtovanje reševanja bi morala biti del strategije IT, ki se trenutno pripravlja.

111. Premajhno število uslužbencev v Enotnem odboru za reševanje je privedlo do visoke stopnje nadurnega dela, ki je pomenilo približno 15 000 ur ali 6 % skupnega delovnega časa v prvih desetih mesecih leta 2016.

112. Reševanje bank se v Evropi še razvija, poklic strokovnjaka za reševanje pa je še vedno precej nov. Zato mora večina uslužbencev na delovnih mestih za načrtovanje reševanja znanje pridobiti na delovnem mestu. Poleg tega je bila konkurenca v smislu pridobivanja

usposobljenih uslužbencev med Enotnim odborom za reševanje, drugimi organi EU (Komisijo in Evropsko centralno banko) in bančnim sektorjem v zadnjih dveh do treh letih velika.⁵⁰ Skoraj 75 % nacionalnih organov za reševanje je v odgovorih na anketo, ki jo je opravilo Sodišče, navedlo, da je bilo tudi na nacionalna delovna mesta težko zaposliti uslužbence za reševanje.

113. Enotni odbor za reševanje je potrdil, da je zaposlovanje izziv, ker so postopki za zaposlovanje dolgi, ker je število ustreznih kandidatov na trgu dela z veliko konkurence zelo omejeno in ker ni dovolj kandidatov, ki bi bili pripravljeni sprejeti začasno pogodbo za delo na Enotnem odboru za reševanje.

114. Enotni odbor za reševanje je Sodišče tudi obvestil, da ne bo dosegel cilja glede števila uslužbencev za leto 2017, zaradi česar bo težko v celoti izpolnil svoj pravni mandat. Poleg tega pričakuje, da tudi leta 2020 skupno število uslužbencev, ki mu bo na voljo, ne bo zadoščalo za izpolnjevanje njegovih obveznosti v celoti.

Nezadostni viri kadrovske službe vplivajo na zaposlovanje

115. Zaposlovanje je zdaj, v prvih letih delovanja Enotnega odbora za reševanje, še posebej problematično, saj so postopki za zaposlovanje dolgi, kadrovske potrebe pa velike. V svojem letnem poročilu za leto 2015 je Enotni odbor za reševanje vzpostavitev učinkovite kadrovske funkcije navedel kot eno ključnih prioritiet za začetno fazo svojega delovanja.

116. Marca 2015, ko je Enotni odbor za reševanje od Komisije prevzel zaposlovanje, je imela kadrovska ekipa dva uslužbenca, od katerih je eden delal na področju zaposlovanja. Do konca leta 2015 se je število uslužbencev v kadrovski službi povečalo na sedem, od katerih sta bila samo dva odgovorna za zaposlovanje. Decembra 2016 je imela kadrovska ekipa še vedno omejeno zmogljivost, imela je namreč sedem uslužbencev, od katerih so samo trije delali na področju zaposlovanja.

⁵⁰ Na primer, po navedbah v letnem poročilu o nadzornih dejavnostih Evropske centralne banke za leto 2015 naj bi ta zaposlila 1074 ekvivalentov polnega delovnega časa: 769 za področja, povezana z bančnim nadzorom, in 305 za skupne službe. V poročilu za leto 2016 je navedeno, da je bilo odobrenih še 160 ekvivalentov polnega delovnega časa.

117. Kadrovska ekipa je za objavo prostih delovnih mest uporabila le nekaj kanalov za zaposlovanje, kot so njena lastna spletna stran za zaposlovanje, spletna stran EU za zaposlovanje in družbeni mediji, ne pa tudi specializirani mediji na področju financ. Poleg tega nima prilagojenega orodja IT za zaposlovanje in kadrovsko upravljanje. To je privedlo do napake pri preverjanju prijav za delovna mesta in neučinkovitosti pri vodenju osebnih map uslužbencev.

118. Program usposabljanja Enotnega odbora za reševanje, ki je deloma odprt tudi za uslužbenca nacionalnih organov za reševanje, je osredotočen na krepitev znanja o osnovah reševanja in spoznavanje resničnih primerov reševanja. Izbrani tečaji usposabljanja so primeri dobre prakse. Vključujejo predstavitve študij primera, katerih cilj je med drugim razvoj skupne kulture reševanja, in opoldanske seminarje.

Okvir sodelovanja z nacionalnimi organi za reševanje in Evropsko centralno banko je treba izboljšati

119. Pri reviziji je bil preučen odnos med Enotnim odborom za reševanje, nacionalnimi organi za reševanje in Evropsko centralno banko. Sodišče je ugotovilo, da sta potrebna boljša izmenjava informacij in sodelovanje.

Sodelovanje z nacionalnimi organi za reševanje ni dovolj jasno

120. Enotni odbor za reševanje se mora v okviru enotnega mehanizma usklajevati z nacionalnimi organi za reševanje in z njimi sodelovati.

121. Enotni odbor za reševanje se je odločil ustanoviti notranje ekipe za reševanje vseh bančnih skupin v svoji pristojnosti, v katere so vključeni njegovi uslužbenci in uslužbenci nacionalnih organov za reševanje. Notranje ekipe za reševanje vedno vodijo uslužbenci Enotnega odbora za reševanje. Enotni odbor za reševanje je vzpostavil skupaj 75 notranjih ekip za reševanje, od katerih so nekatere odgovorne za več kot eno skupino.

122. Razdelitev nalog med Enotnim odborom za reševanje in nacionalnimi organi za reševanje je še vedno nejasna. Konec leta 2016 je Enotni odbor za reševanje ustanovil projektno skupino, ki naj bi dosegla dogovor o operativni delitvi dela. Po mnenju Sodišča je

potrebe po kadrovskih virih in finančnih sredstvih težko oceniti, če naloge niso jasno razdeljene.

123. V uredbi o EMS ni natančno določena vloga Enotnega odbora za reševanje in nacionalnih organov za reševanje v notranjih ekipah za reševanje. Zato Enotni odbor za reševanje nima vpliva na sestavo, staž, strokovno znanje ali izvajanje vrednotenj uslužbencev, ki jih nacionalni organi za reševanje določijo za delo v notranjih skupinah za reševanje. Izrazi lahko samo svoje mnenje o minimalnem številu uslužbencev, potrebnih za notranjo ekipo za reševanje, in ravni prispevka nacionalnega organa za reševanje. Načrtovano razmerje med zaposlenimi v Enotnem odboru za reševanje in nacionalnih organih za reševanje za leto 2017 je 5: 6. Za primerjavo, povprečno razmerje med uslužbenci Evropske centralne banke in pristojnim nacionalnim organom v skupnih nadzorniških skupinah je 1: 3.⁵¹

124. Sedanje število uslužbencev v notranjih ekipah za reševanje ne zadošča za opravljanje dela, ki jim je bilo dodeljeno. Enotni odbor za reševanje je do konca leta 2016 notranjim ekipam za reševanje dodelil približno 60 ekvivalentov polnega delovnega časa. To število naj bi se do konca leta 2017 povečalo na 170, čeprav je jasno, da bo znaten delež teh uslužbencev še naprej dodeljen delu na področju politike in drugih tem, ki niso povezane z reševanjem, razen če se bo spremenila sedanja dodelitev nalog.

125. Ciljne vrednosti glede števila uslužbencev za leto 2017 so bile glede na težave pri zaposlovanju nerealistične. Leta 2017 so nameravali nacionalni organi za reševanje dodeliti 155 ekvivalentov polnega delovnega časa za delo v notranjih ekipah za reševanje. Tako bi Enotni odbor za reševanje do konca leta 2017 v povprečju za vsako banko dodelil 0,9 ekvivalenta polnega delovnega časa, nacionalni organi za reševanje pa 1,1 ekvivalenta polnega delovnega časa, kar pomeni samo 2,0 ekvivalenta polnega delovnega časa na banko. Glede na velikost in kompleksnost mnogih bank in zahtevano temeljitost načrtovanja se to zdi malo.

⁵¹ Odstavek 110 Posebnega poročila št. 29/2016 – Enotni mehanizem nadzora – dober začetek, a potrebne so nadaljnje izboljšave (<http://eca.europa.eu>).

126. Kot ključni koordinator v okviru enotnega mehanizma za reševanje Enotni odbor za reševanje ne izdaja samo smernic za nacionalne organe za reševanje, temveč je odgovoren tudi za dosledno izvajanje zakonodajnega okvira. Zato lahko Enotni odbor za reševanje od nacionalnih organov za reševanje zahteva informacije o izvajanju njihovih nalog. Pomembno je tudi spremljanje dela nacionalnih organov za reševanje v zvezi z manj pomembnimi bankami, saj Enotni odbor za reševanje v nekaterih okoliščinah lahko prevzame neposredno odgovornost za manj pomembne banke. Do maja 2017 Enotni odbor za reševanje ni uporabil možnosti neposredne pristojnosti za manj pomembne banke. Poleg tega še ni vzpostavil funkcije za nadzor nad nacionalnimi organi za reševanje. Zato nima informacij o tekočem delu v nacionalnih organih za reševanje.

127. Enotni odbor za reševanje je vzpostavil sistem zgodnjega opozarjanja, v skladu s katerimi ga morajo nacionalni organi za reševanje obvestiti o manj pomembnih bankah, pri katerih se kaže resno poslabšanje. Poleg tega Evropska centralna banka Enotnemu odboru za reševanje zagotavlja seznam prednostnih manj pomembnih bank. Na ta način je do maja 2017 opredelila 93 bank.⁵²

128. Za zagotavljanje doslednega izvajanja zakonodajnega okvira lahko Enotni odbor za reševanje pregleda osnutke odločitev nacionalnega organa za reševanje npr. o načrtih za reševanje in po potrebi navede pripombe. Nacionalni organi za reševanje so se leta 2016 osredotočili na pomembne banke, zato so pripravili malo načrtov za reševanje za manj pomembne banke. Toda med revizijo je Enotni odbor za reševanje Sodišče obvestil, da bodo nacionalni organi za reševanje v prihodnosti dali več poudarka na načrtovanje za manj pomembne banke. Enotni odbor za reševanje je v svojem delovnem programu za leto 2017 napovedal, da bo dodatno razvil svojo vlogo v enotnem mehanizmu za reševanje s spremljanjem in ocenjevanjem osnutkov odločitev nacionalnih organov za reševanje o reševanju manj pomembnih bank v njihovi pristojnosti. To bi znatno povečalo delovno obremenitev Enotnega odbora za reševanje.

⁵² <https://www.bankingsupervision.europa.eu/about/ssmexplained/html/hplsi.en.html>.

129. Enotni odbor za reševanje je kmalu po svoji ustanovitvi organiziral več vaj s simulacijo propada banke, v katere so bili vključeni Evropska centralna banka, Komisija, Svet in relevantni organi Združenega kraljestva in ZDA. Pri teh vajah, ki so zajemale odločanje, ne pa tudi celotnega procesa reševanja, pa ni sodeloval noben nacionalni organ za reševanje. Poleg tega kljub kasnejšim znatnim spremembam organizacije Enotnega odbora za reševanje, vključno z njegovimi uslužbenci in viri IT, niso bile izvedene dodatne vaje.

Pomanjkljivosti okvira sodelovanja z Evropsko centralno banko

130. Evropska centralna banka bi kot neposredni nadzornik za večino bank v pristojnosti Enotnega odbora za reševanje zadnjemu morala zagotavljati različne informacije o teh bankah.

131. Enotni odbor za reševanje in Evropska centralna banka sta sklenila memorandum o soglasju za spodbujanje medsebojnega sodelovanja. Memorandum o soglasju temelji na pravni obveznosti, da ti stranki sodelujeta. Kot se zahteva v uredba o EMR⁵³, sta Enotni odbor za reševanje in Evropska centralna banka memorandum o soglasju objavila na svojih spletiščih, toda štiri priloge doslej niso objavljene.

132. Sodišče meni, da memorandum o soglasju in njegove priloge niso dovolj izčrpne, da bi Enotni odbor za reševanje od Evropske centralne banke dobil vse informacije, ki jih potrebuje za pravočasno in učinkovito izvajanje svojih nalog. V okviru priprave reševanja Evropska centralna banka Enotnemu odboru za reševanje nekaterih informacij o likvidnosti in kapitalu, ki bi bile za zadnjega uporabne, ne posreduje avtomatično.⁵⁴ Namesto tega mora Enotni odbor za reševanje za te informacije posebej zaprositi Evropsko centralno banko, za to pa so potrebni čas in viri. Revizijski dokazi kažejo, da Evropska centralna banka druge informacije, kot so rezultati inšpekcijskih pregledov na kraju samem, posreduje le delno in ne

⁵³ Člen 30(7) uredbe o EMR.

⁵⁴ Te informacije zagotavljata proces ocenjevanja ustreznosti notranjega kapitala in proces ocenjevanja ustreznosti notranje likvidnosti, ki se izvajata za namene procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja.

vedno takoj. Ocene procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja se ne posredujejo v obsegu, ki se zahteva v enotnem pravilniku.⁵⁵

133. Poleg tega memorandum o soglasju ne zagotavlja, da bo Enotni odbor za reševanje prejel informacije od oddelka Evropske centralne banke za krizno upravljanje, kar bi bilo koristno za načrtovanje reševanja. Doslej ta oddelek ni uradno posredoval niti splošnih informacij, kot je seznam bank, ki jih trenutno spremlja.

134. V memorandumu o soglasju je določeno, da se Evropska centralna banka in Enotni odbor za reševanje lahko dogovorita o tem, da vsak sodeluje pri inšpekcijskih pregledih na kraju samem, ki jih izvaja drugi. Enotni odbor za reševanje doslej še ni izvedel nobenega inšpekcijskega pregleda na kraju samem, niti se ni udeležil nobenega, ki ga je izvajala Evropska centralna banka.

135. Enotni odbor za reševanje je odgovoren za 15 čezmejnih manj pomembnih bank, ki jih neposredno nadzirajo pristojni nacionalni organi, Evropska centralna banka pa samo posredno. Ta neskladnost med mandatoma dveh organov je izziv za Enotni odbor za reševanje. Evropska centralna banka ima npr. nadzorne informacije o vseh bankah v euroobmočju, del teh informacij pa prejme od pristojnih nacionalnih organov. Evropska centralna banka pa Enotnemu odboru za reševanje ni odobrila dostopa do relevantnih informacij za 15 čezmejnih manj pomembnih bank. Enotni odbor za reševanje mora zato vzpostaviti dodatne okvire za sodelovanje, kar zajema sisteme za izmenjavo informacij s 17 nacionalnimi nadzorniki⁵⁶, in ločeno organizirati prenos podatkov z vsakim od njih. Takšno podvajanje prizadevanj troši vire Enotnega odbora za reševanje in je neučinkovito.

136. Najpomembnejši del sodelovanja med Enotnim odborom za reševanje in Evropsko centralno banko je krizno upravljanje. Kot je opisano v **odstavkih 9–11**, ima postopek obravnave banke v krizi tri faze, ena od njih je zgodnje posredovanje.

⁵⁵ Člen 4(1) Delegirane uredbe (EU) 2016/1450.

⁵⁶ Matične in odvisne družbe 15 čezmejnih manj pomembnih bank imajo sedeže v 17 različnih državah članicah.

137. V skladu z enotnim pravilnikom se zahteva določitev sklopa sprožilcev za aktivacijo ukrepov za zgodnje posredovanje.⁵⁷ Evropski bančni organ je izdal smernice za spodbujanje dosledne uporabe teh sprožilnih dejavnikov. V smernicah so najprej ugotovljeni sprožilni dejavniki na podlagi ocene v okviru procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja, ki se posodablja vsaj enkrat letno. Evropska centralna banka ta sprožilec uporablja. Potem je navedeno, da so sprožilci za uvedbo ukrepov za zgodnje posredovanje lahko pomembni dogodki. Evropska centralna banka navaja, da uporablja tudi ta sprožilec, kar je diskrecijski pristop. Tretji pristop, ki ga je mogoče uporabiti, je ugotovitev sprožilcev na podlagi ključnih kazalnikov. To je kvantitativni pristop, vendar ga Evropska centralna banka sedaj ne uporablja. Če so izpolnjeni pogoji za sprožilec, mora nadzornik opraviti oceno, ali naj se aktivira faza zgodnjega posredovanja. V skladu s smernicami Evropskega bančnega organa se zgodnje posredovanje ne aktivira avtomatično, toda nadzornik mora jasno dokumentirati izpolnitev pogojev za sprožilec, vključno z razlogi za neukrepanje. Ko se Evropska centralna banka odloči za uvedbo ukrepov zgodnjega posredovanja, mora o tem obvestiti Enotni odbor za reševanje.⁵⁸

138. Ustrezna faza zgodnjega posredovanja, kot je predvidena v zakonodajnem okviru, je bistvena za to, da je Enotni odbor za reševanje pripravljen na krizo. Obvestilo o zgodnjem posredovanju Enotnemu odboru za reševanje omogoča posodabljanje njegovega načrta za reševanje in pripravo sheme za reševanje na podlagi najnovejših informacij. Pravila glede zgodnjega posredovanja Enotnemu odboru za reševanje dajejo tudi nekatere specifične pravice, kot je pooblastilo, da od banke zahteva, naj naveže stik s potencialnimi kupci.⁵⁹ Banka pa se lahko razglasi za „institucijo, ki propada ali bo verjetno propadla“, tudi če ni bilo zgodnjega posredovanja in to se je zgodilo leta 2017.

⁵⁷ Člen 27(1) direktive o SRB in smernice Evropskega bančnega organa GL/2015/03.

⁵⁸ Člen 13(1) uredbe o EMR.

⁵⁹ Člen 13(3) uredbe o EMR.

139. V fazi zgodnjega posredovanja morata Evropska centralna banka in Enotni odbor za reševanje tesno sodelovati pri spremljanju banke in si izmenjavati vse informacije, ki so potrebne za posodabljanje načrta za reševanje ter pripravo na reševanje.

140. Od Evropske centralne banke in Enotnega odbora za reševanje se pričakuje, da bosta v fazi zgodnjega posredovanja zagotavljala usklajenost vseh ukrepov.⁶⁰ Zato je Enotni odbor za reševanje pripravil, vendar (do julija 2017) še ne sprejel sklopa postopkovnih korakov. Sedaj ni formalnega okvira ali predhodnih smernic za obravnavo bank pred reševanjem.

141. Kot je navedeno v odstavku 11, lahko Enotni odbor za reševanje v nekaterih okoliščinah izvede svojo oceno tega, ali bo banka propadla ali verjetno propadla.⁶¹ Toda doslej še ni vzpostavil okvira za tako ocenjevanje. Do konca terenskega revizijskega dela, ki ga je opravilo Sodišče, Enotni odbor za reševanje še ni pripravil nobene take ocene.

142. V skladu s sedanjim zakonodajnim okvirom ima Evropska centralna banka status stalnega opazovalca na vseh sejah Enotnega odbora za reševanje. Ta status ji daje pravico do dostopa do pomembnih informacij na številnih področjih. Enotni odbor za reševanje pa nima enakega statusa na sestankih nadzornega odbora Evropske centralne banke. Evropska centralna banka lahko predsednika Enotnega odbora za reševanje na nekatere sestanke povabi kot opazovalca, vendar ji tega ni treba storiti. Čeprav je Evropska centralna banka Sodišču zagotovila, da je predsednik Enotnega odbora za reševanje v praksi povabljen na sestanke, na katerih se razpravlja o zadevah v pristojnosti Enotnega odbora za reševanje, to ni obvezno. Zato se mora Enotni odbor za reševanje glede pretoka nekaterih informacij, ki jih potrebuje za pripravo reševanja, zanašati na dobro voljo Evropske centralne banke.

ZAKLJUČKI IN PRIPOROČILA

143. Zasnova in vzpostavitev okvira za reševanje bank v Evropi je bila kompleksna naloga, saj pravilnega prenehanja bank ni enostavno doseči. Potreben je bil nov pristop, saj pred krizo reševanje bank ni bilo del vsakodnevnih nalog regulatorjev in nadzornikov bank. Enotni

⁶⁰ Člen 13(5) uredbe o EMR.

⁶¹ Člen 18(1) uredbe o EMR.

odbor za reševanje je še vedno v zgodnji fazi razvoja. Njegova vzpostavitev v zelo kratkem času je bila velik izziv za njegovo vodstvo, v zakonodaji pa ni bil določen pristop k izvajanju, ki bi potekal po fazah, temveč izredno dolg seznam nalog, ki jih je treba opraviti. Vse ugotovljene slabosti je treba obravnavati v tem kontekstu.

144. Enotni odbor za reševanje je imel iz različnih razlogov težave pri zaposlovanju zadostnega števila ustrezno usposobljenih uslužbencev. Že na začetku, leta 2015, Enotni odbor za reševanje ni imel ciljnega števila uslužbencev. Neučinkoviti postopki zaposlovanja za zahtevno nalogo so skupaj s tem, da je na trgu dela veliko konkurence, še dodatno upočasnili zaposlovanje. Te zamude pri zaposlovanju so kljub predanosti in motiviranosti uslužbencev Enotnega odbora za reševanje negativno vplivale na vsa področja njegovih dejavnosti (zlasti načrtovanje reševanja in delo na področju politike).

145. Splošni zaključek Sodišča je, da so v tej razmeroma zgodnji fazi pomanjkljivosti v pripravi Enotnega odbora za reševanje na njegove naloge, za izboljšanje sistema pa je potrebnih več ukrepov.

Načrtovanje reševanja še ni dokončano

146. Enotni odbor za reševanje še ni zaključil načrtovanja reševanja za banke v svoji pristojnosti. V skladu s pristopom Enotnega odbora za reševanje se načrti pripravljajo v več fazah, vendar še noben načrt ni prišel do zadnje faze, poleg tega pa je veliko neskladnosti z zahtevami enotnega pravilnika (glej **odstavka 27 in 83**).

147. Problematična področja vključujejo določanje bistvenih ovir in deležev minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti. Enotni odbor za reševanje ni izpolnil svoje obveznosti, da določi datum, do katerega je treba pripraviti prvi načrt za reševanje za vsako banko (glej **odstavek 29**).

148. Čeprav si je Enotni odbor za reševanje veliko prizadeval in pokazal veliko predanost zagotavljanju vsaj tega, da se za vse banke pripravijo predhodne različice načrtov za reševanje, načrti, ki jih je sprejel doslej, niso skladni z zahtevami enotnega pravilnika. Razpoložljivost dodatnih informacij o ozadju za mnoge banke, za katere so bili pripravljani

načrti, ta problem sicer nekoliko omili, vendar pomanjkljivosti v smislu zakonskih zahtev kljub temu ostajajo.

149. V skladu z uredbo o EMR mora Enotni odbor za reševanje pravočasno obvestiti Evropski bančni organ, če meni, da je neka banka nerešljiva (glej **odstavek 72**). Sodišče v nobenem od načrtov za reševanje v vzorcu ni našlo nobene izrecne izjave Enotnega odbora za reševanje, da je banko dejansko mogoče rešiti (glej **odstavek 71**).

150. Načrti za reševanje ne vsebujejo ocene izvedljivosti izbranih strategij za reševanje (glej **odstavek 65**). Zato v preučeni načrtih tudi ni bilo zaključka o tem, ali je mogoče prednostno strategijo uspešno in pravočasno izvesti, kot se zahteva v enotnem pravilniku. Poleg tega ni bilo ocene kredibilnosti izbrane strategije (glej **odstavek 66**). In nazadnje, Enotni odbor za reševanje od bank ne zahteva, da preizkusijo uporabo instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov (glej **odstavek 60**).

Priporočilo 1

Enotni odbor za reševanje naj zaključi načrtovanje reševanja za banke v svoji pristojnosti, in sicer naj:

- (a) določi datum za dokončanje popolnoma skladnega načrta za reševanje za vsako banko v svoji pristojnosti, pri čemer naj uporabi pristop prednostnega razvrščanja, da se zagotovi visoka raven pripravljenosti za banke, pri katerih je tveganje večje, ter akcijskega načrta za pravočasno izvajanje;
- (b) v načrte za reševanje vključi specifično izjavo o rešljivosti in nemudoma obvesti Evropski bančni organ, če meni, da neka banka ni rešljiva;
- (c) v vsakem načrtu za reševanje oceni izvedljivost in kredibilnost izbrane strategije za reševanje, pri tem pa naj upošteva, ali jo je mogoče uspešno in pravočasno uporabiti. Enotni odbor za reševanje naj za oceno kredibilnosti preuči mogoč učinek izbranih instrumentov za reševanje na druge finančne institucije, MSP in male vlagatelje. Od bank naj zahteva, da izvedejo preizkuse, s katerimi naj pokažejo, da je mogoče za obveznosti dejansko uporabiti instrument reševanja s sredstvi upnikov v časovnem okviru, predvidenem v načrtu za reševanje.

Ciljni rok za izvedbo za priporočilo (a): čim prej,
vendar najkasneje do junija 2018.

Ciljni rok za izvedbo za priporočili (b) in (c): čim prej,
vendar najkasneje do konca leta 2018.

Sistem pravil za načrtovanje reševanja še ni dokončan

151. Enotni odbor za reševanje še ni vzpostavil celovitega sistema pravil za načrtovanje reševanja. Zlasti na naslednjih področjih so navodila še vedno nezadostna ali neprimerna:

- (a) kljub pomembnosti določitve minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ter bistvenih ovir uslužbenci Enotnega odbora za reševanje in nacionalnih organov za reševanje niso dobili izčrpnih navodil, kako naj to storijo za banke v svoji pristojnosti, ali pa navodil sploh niso dobili (glej **odstavek 100**);
- (b) priročnik za načrtovanje reševanja ni bil posodobljen, da bi odražal ključne spremembe politike in novosti na področju zakonodaje. V svoji sedanji obliki zagotavlja le omejena in nezavezujoča navodila za nacionalne organe za reševanje (glej **odstavek 88**);
- (c) pojasnilo o politiki ne izpolnjuje zahtev iz direktive o SRB (glej **odstavek 97**).

Priporočilo 2

Enotni odbor za reševanje naj dokonča svoj sistem pravil za načrtovanje reševanja. Natančneje:

- (a) pripravi naj jasne in dosledne politike o minimalnih zahtevah glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ter bistvenih ovirah, pri čemer naj upošteva sedanji regulativni okvir EU. Politike naj se upoštevajo v vseh načrtih za reševanje kot sredstvo za zagotavljanje, da imajo banke v pristojnosti Enotnega odbora za reševanje zadostno sposobnost pokrivanja izgub;
- (b) vsaj enkrat na leto naj posodobi priročnik za načrtovanje reševanja, da bi vanj vključil pomembne spremembe v politiki, novosti v zakonodajnem okviru in pridobljene izkušnje, priročnik pa naj postane zavezujoč;

(c) v priročnik za načrtovanje reševanja naj vključi smernice za vse scenarije za reševanje, ki se zahtevajo v direktivi o SRB.

Ciljni rok za izvedbo: junij 2018.

Nezadostni kadrovski viri

152. Enotni odbor za reševanje ima že od začetka svoje operativne neodvisnosti premalo uslužbencev (glej **odstavke 105 do 110**). Kljub nekaterim nedavnim izboljšavam vodstvo Enotnega odbora za reševanje ni zagotovilo dovolj uslužbencev v kadrovski funkciji in ni dajalo dovolj prednosti zaposlovanju (glej **odstavek 116**). Dokler Enotni odbor za reševanje ne bo izpolnil svojih kadrovskih potreb, mora biti zagotavljanje uslužbencev, tudi visokokvalificiranih strokovnjakov za zaposlovanje za kadrovske službe, stalna prioriteta.

153. Enotni odbor za reševanje zaradi pomanjkanja uslužbencev ni mogel v celoti izpolniti svojega zakonskega mandata za pripravo načrtov za reševanje, sprejetje odločitev o reševanju in zagotavljanje usklajenosti in doslednosti znotraj enotnega mehanizma za reševanje (glej **odstavek 114**).

Priporočilo 3

Enotni odbor za reševanje naj pospeši svoja prizadevanja pri zaposlovanju in kadrovski službi zagotovi dovolj uslužbencev, da bo lahko obravnavala potrebe po zaposlovanju. Posebno pozornost naj nameni zaposlovanju strokovnjakov za reševanje in politiko, vključno z višjimi položaji. Če ciljnega števila uslužbencev ni mogoče doseči ali če so potrebni začasni ukrepi, naj Enotni odbor za reševanje razmisli o alternativnih rešitvah, kot je pogostejša uporaba napotenih strokovnjakov ali zunanjih izvajalcev.

Ciljni rok za izvedbo: junij 2018.

Okvir sodelovanja z nacionalnimi organi za reševanje je treba izboljšati

154. Delitev operativnih nalog med nacionalnimi organi za reševanje in Enotnim odborom za reševanje, vključno z delitvijo odgovornosti, je še vedno nejasna (glej **odstavek 122**).

Notranje ekipe za reševanje nimajo dovolj uslužbencev (glej **odstavka 124 in 125**). Za zagotavljanje uslužbencev notranjih ekip za reševanje so odgovorni Enotni odbor za

reševanje in nacionalni organi za reševanje, prvi pa nima uradne pristojnosti za vplivanje na zagotavljanje uslužbencev drugega za notranje ekipe za reševanje (glej **odstavek 123**).

Rednih vaj, v okviru katerih bi nacionalni organi za reševanje preizkusili delovanje procesa reševanja, ni (glej **odstavek 129**).

Priporočilo 4

Enotni odbor za reševanje naj:

- (a) razjasni operativno delitev nalog in odgovornosti z nacionalnimi organi za reševanje;
- (b) zagotovi, da imajo notranje ekipe za reševanje dovolj uslužbencev. Tudi nacionalne organe za reševanje naj pozove, da po potrebi dodelijo dodatne uslužbence;
- (c) redno izvaja vaje reševanja bank in zagotavlja, da so nacionalni organi za reševanje vanje v celoti vključeni.

Ciljni rok za izvedbo za priporočilo (a): čim prej.

Ciljni rok za izvedbo za priporočilo (b): najkasneje do konca leta 2018.

Ciljni rok za izvedbo za priporočilo (c): čim prej, v prihodnosti pa redno.

Memorandume o soglasju z Evropsko centralno banko je treba izboljšati

155. Po mnenju Sodišča sedanji memorandum o soglasju z Evropsko centralno banko ne zagotavlja, da Enotni odbor za reševanje od Evropske centralne banke dosledno in pravočasno prejema vse informacije (glej **odstavka 132 in 133**). Poleg tega niso vsi deli memorandumuma o soglasju javno dostopni, kar ni skladno z zakonodajnim okvirom (glej **odstavek 131**). Potekajoča pogajanja med Enotnim odborom za reševanje in Evropsko centralno banko so priložnost za obravnavo teh zadev.

Priporočilo 5

Enotni odbor za reševanje naj sodeluje z Evropsko centralno banko, da bi memorandum o soglasju prilagodil tako, da bi zagotovil, da prejme vse potrebne informacije za svojo funkcijo reševanja. Če bo memorandum o soglasju spremenjen, naj se objavi, kot je določeno v zakonodajnem okviru.

Ciljni rok za izvedbo: kot del tekočih razprav z Evropsko centralno banko, vendar najpozneje marca 2018.

Zakonodajni okvir ustvarja izzive za Enotni odbor za reševanje

156. Sedanji zakonodajni okvir pomeni neskladnost med pristojnostmi Enotnega odbora za reševanje in Evropske centralne banke. Medtem ko je Enotni odbor za reševanje neposredno odgovoren za načrtovanje reševanja čezmejnih manj pomembnih bank, jih Evropska centralna banka le posredno nadzira. To pomeni dodatno upravno obremenitev za Enotni odbor za reševanje, saj mora neposredno in ločeno komunicirati z mnogimi pristojnimi nacionalnimi organi (glej **odstavek 135**).

157. Zaradi trenutne ureditve, v skladu s katero ima Evropska centralna banka status stalnega opazovalca na vseh sejah Enotnega odbora za reševanje, ne pa tudi obratno, se mora Enotni odbor za reševanje glede pretoka informacij v celoti zanašati na dobro voljo Evropske centralne banke (glej **odstavek 142**).

158. Sedanji pravni okvir Enotnemu odboru za reševanje ne omogoča uvedbe operativnega moratorija za banko v postopku reševanja, sedanji predlog Komisije za spremembo direktive o SRB pa takega instrumenta ne določa niti v prihodnosti (glej **odstavek 62**).

Priporočilo 6

Glede na dosedanje izkušnje s praktičnim izvajanjem sedanjega okvira, naj Enotni odbor za reševanje:

- (a) pozove zakonodajalca, naj prilagodi relevantne uredbe, da bi uskladi mandata nadzornega organa in organa za reševanje v zvezi s čezmejnimi manj pomembnimi bankami, ali naj drugače zagotovi popoln pretok informacij do Enotnega odbora za reševanje;

- (b) pozove zakonodajalca, naj poskrbi za to, da bo pretok informacij od nadzornika o bankah, pri katerih obstaja tveganje, in drugih novostih, ki vplivajo na pristojnosti Enotnega odbora za reševanje, bolj avtomatičen kot sedaj;
- (c) pozove zakonodajalca, naj razmisli o možnosti, da bi Enotnemu odboru za reševanje dal na voljo instrument moratorija.

Ciljni rok za izvedbo: marec 2018.

To poročilo je sprejel senat IV, ki ga vodi Baudilio TOMÉ MUGURUZA, član Evropskega računskega sodišča, v Luxembourgju na zasedanju 28. novembra 2017.

Za Računsko sodišče

Klaus-Heiner LEHNE

Predsednik

PREGLED NAJPOMEMBNEJŠIH SESTAVNIH DELOV ENOTNEGA PRAVILNIKA

<u>VRSTA</u>	<u>Področje</u>	<u>Avtor</u>	<u>Naslov</u>	<u>Povezava</u>
Direktiva	nadzor in reševanje	Evropski parlament, Svet	direktiva o SRB: Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta	http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?uri=CELEX%3A32014L0059
Uredba	nadzor in reševanje	Evropski parlament, Svet	uredba o EMR: Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010	http://eur-lex.europa.eu/legal-content/sl/ALL/?uri=celex:32014R0806
Direktiva	bonitetne zahteve in nadzor	Evropski parlament, Svet	CRD IV: Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES	http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?uri=CELEX:32013L0036
Uredba	bonitetne	Evropski parlament,	CRR: Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za	http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?uri=CELEX:32013

<u>VRSTA</u>	<u>Področje</u>	<u>Avtor</u>	<u>Naslov</u>	<u>Povezava</u>
	zahteve	Svet	kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012	R0575
Direktiva	sistemi jamstva za vloge	Evropski parlament, Svet	direktiva o sistemu jamstva za vloge: Direktiva 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o sistemih jamstva za vloge	http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?uri=CELEX:32014L0049
standardi, smernice, priporočila in mnenja	nadzor in reševanje; bonitetne zahteve; sistemi jamstva za vloge	Evropski bančni organ, Komisija	zavezujoči regulativni in izvedbeni tehnični standardi; nezavezujoče smernice, priporočila in mnenja	http://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/single-rulebook

PRILOGA II**SEZNAM DOKAZOV, KI NISO BILI ZAGOTOVLJENI**

Št.	Opis/naslov dokumenta	Datum zahtevka
1.	Dokument o vlogi operativnih direktoratsv	27. februar 2017
2.	Informacije o sestavi kadrovske popolne enote za načrtovanje reševanja z vidika vrst delovnih mest (usposobljenost in strokovno znanje)	22. december 2016
3.	Informacije o ozadju (analiza) glede opredeljevanja različnih delovnih mest, povezanih z reševanjem	27. februar 2017
4.	Priročnik za krizno upravljanje (osnutek), omenjen v delovnem programu Enotnega odbora za reševanje za leto 2017	17. januar 2017
5.	Strategija IT in utemeljitev projekta (osnutek)	8. februar 2017
6.	Predloga Evropske centralne banke za informacije o likvidnosti	17. januar 2017
7.	Pregled internih odločitev o politikah	28. april 2017
8.	Obvestila Evropske centralne banke o ukrepih zgodnjega posredovanja ali nadzora v skladu s členom 13(1) uredbe o EMR	10. januar 2017
9.	Povratne informacije Enotnega odbora za reševanje Evropski centralni banki o načrtih za sanacijo in s tem povezana komunikacija	10. januar 2017
10.	Smernice Evropske centralne banke za ocenjevanje načrtov za reševanje	10. januar 2017
11.	Načrti za sanacijo bank	14. marec 2017

PRILOGA III**SEZNAM MANJKAJOČIH ELEMENTOV IZ POVZETKOV O UPRAVLJANJU V VZORCU**

- Povzetek glavnih poslovnih področij in kritičnih funkcij, zakaj se vzdržujejo in katere naj bi se ločile
 - Povzetek časovnega okvira za reševanje
 - Povzetek morebitnih alternativ strategije za reševanje
 - Povzetek morebitnih alternativ procesa odločanja za izvedbo strategije za reševanje
 - Povzetek ureditev za sodelovanje in usklajevanje med ustreznimi organi
 - Povzetek informacij za vrednotenje
 - Ureditve za izmenjavo informacij med relevantnimi organi
 - Povzetek tega, ali so informacije v skladu s členom 11 direktive o SRB posodobljene
 - Povzetek ukrepov za zagotavljanje dostopa do plačilnih sistemov za vzdrževanje kritičnih funkcij
 - Povzetek ocene o prenosljivosti pozicij strank
 - Potrditev, da se reševanje ne financira z izredno javnofinančno podporo, nujno likvidnostno pomočjo ali kakršno koli drugo nestandardizirano likvidnostno pomočjo centralne banke
 - Povzetek ukrepov, ki jih je predlagala banka ali skupina ali ki jih je zahteval organ za reševanje za obravnavanje ali odpravo ovir
-

Odgovor Enotnega odbora za reševanje

I. Ozadje

Enotni odbor za reševanje (v nadaljnjem besedilu: SRB) z nacionalnimi organi za reševanje iz držav članic, ki sodelujejo v bančni uniji, sestavlja enotni mehanizem za reševanje (v nadaljnjem besedilu: EMR), ki je eden od stebrov bančne unije, katere cilj je zagotoviti urejeno reševanje propadajočih bank in bančnih skupin v bančni uniji, s čim manjšim vplivom na realno gospodarstvo in javne finance. Ena od ključnih nalog odbora SRB je načrtovanje reševanja subjektov in skupin v njegovi pristojnosti.

Zdaj, ko se približujeta tretja obletnica nastanka Enotnega odbora za reševanje in njegova druga obletnica, odkar je pridobil popolna pooblastila za reševanje, je pravi čas za pregled doseženega napredka. S tem v zvezi pozdravlja poročilo Evropskega računskega sodišča, ki mu bo v pomoč pri nadaljnjem napredku pri izpolnjevanju te ključne naloge.

Enotni odbor za reševanje v zvezi s tem meni, da je treba opozoriti na izzive, s katerimi se je spoprijemal v prvih letih delovanja, na precejšen napredek, ki ga je dosegel, skupaj z nacionalnimi organi za reševanje, in na to, kako ravnati v prihodnje, da se zagotovi uresničitev njegove vizije, po kateri bi postal zaupanja in spoštovanja vreden organ za reševanje z veliko zmožnostjo za reševanje.

II. Obseg revizije in revizijski pristop (odstavek IV povzetka in odstavki 13–23)

Odgovor na odstavek IV povzetka in odstavek 23

Enotni odbor za reševanje pozdravlja skladno sodelovanje z Evropskim računskim sodiščem ves čas revizije. Sodišču je zagotovil obsežen dostop do svoje dokumentacije in osebja. Vse izjeme pri zagotavljanju tega dostopa so temeljile na naslednjih ustrezno utemeljenih razlogih:

- zahtevani dokumenti še niso bili pripravljene ali je bil v času revizijskega pregleda na voljo le njihov osnutek;
- zahtevani dokumenti so bili pridobljeni od Evropske centralne banke ali so se nanašali na njeno delo. V takih primerih je Enotni odbor za reševanje Sodišču prosil, naj zahteve pošlje neposredno Evropski centralni banki;
- zahtevani dokumenti so vsebovali zelo zaupne informacije (tj. občutljive informacije o posameznih bankah, glede katerih Enotni odbor za reševanje na splošno zavezuje zahteve glede zaupnosti, kot na primer iz člena 88 uredbe o enotnem mehanizmu za reševanje). V takem primeru je Enotni odbor za reševanje, da bi zagotovil čim višje standarde varovanja zaupnosti, revizijski skupini zagotovil delni dostop do nekaterih dokumentov, in to pod strogimi pogoji.

III. Načrti za reševanje (odstavki V–VII povzetka in odstavki 24–83)

Evropsko računsko sodišče poudarja, da je treba glede načrtovanja reševanja nadaljevati delo, vključno z določitvijo datumov za dokončanje popolnoma skladnih načrtov za reševanje.

Na splošno je treba omeniti, da je Sodišče pregledalo ključne elemente načrtov za reševanje, ki jih je Enotni odbor za reševanje pripravil leta 2016 (v nadaljnjem besedilu: načrti za reševanje iz leta 2016), zato ugotovitve Sodišča ne izražajo napredka, doseženega med načrtovanjem reševanja v letu 2017. Številne njegove ugotovitve so bile upoštevane v načrtih za reševanje, ki so bili pripravljani letos. Poleg tega poročilo Sodišča vsebuje nekatere v prihodnost usmerjene informacije glede ciklov načrtovanja reševanja od leta 2017 dalje. Cilj opomb Enotnega odbora za reševanje, navedenih v nadaljevanju, je med drugim tudi prikaz svojega sedanjega pristopa prednostnega razvrščanja. Enotni odbor za reševanje stalno razvršča svoje dejavnosti glede na njihovo prednostno raven. Ta redni cikel prednostnega razvrščanja temelji na tveganju, z vrednotenjem verjetnosti in morebitnega vpliva tveganj, ki jih mora Enotni odbor za reševanje primerjati med seboj, na podlagi najnovejših informacij lahko hitro prilagodi svoje delovne prednostne naloge.

Odgovor na odstavek VII:

Enotni odbor za reševanje ni uradno določil posameznih datumov za dokončanje popolnoma skladnih načrtov za reševanje vseh bank, ki so v njegovi pristojnosti. V skladu s svojim pristopom na podlagi prednostnega razvrščanja pa je že opredelil banke glede na njihovo (i) tveganost (na primer banke, katerih ocena SREP (proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja) je 4), (ii) kompleksnost in (iii) velikost (na primer vse banke systemskega pomena), ter jih vključil med prednostne banke. Te banke bodo med prvimi, za katere bo veljal zavezujoči cilj minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani ravni v letošnjem ciklu načrtovanja reševanja. Poleg tega bodo te banke med prvimi, ki bodo imele popolnoma skladen načrt za reševanje. Opredeljevanje bistvenih ovir se bo začelo leta 2018, sledila pa bodo uradna obvestila Evropskemu bančnemu organu (EBA) o rešljivosti bank. Cilj Enotnega odbora za reševanje je do leta 2020 pripraviti popolnoma skladne načrte za reševanje za vse svoje banke. Treba je poudariti, da če Enotni odbor za reševanje ugotovi, da se katera koli banka spoprijema z bistvenimi ovirami, ki so predvidene tudi za leto 2019, se načrtovanje reševanja navedene banke začasno prekliče, dokler navedena bistvena ovira ni odpravljena, kot je določeno v členu 17(2) direktive o sanaciji in reševanju bank. Sprejetje popolnoma skladnega načrta za reševanje bi se v takem primeru zamaknilo.

Odgovor na odstavka 30 in 31:

Enotni odbor za reševanje se je leta 2016 odločil v načrte za reševanje vključiti le ključne informacije, da bi tako olajšal postopek odločanja (v krizi in zunaj nje) ter horizontalno presojo in primerljivost med načrti za reševanje. Ti načrti za reševanje so zajemali priloge (na primer o opredelitvi kritičnih funkcij in glavnih poslovnih področij, obstoj medsebojne finančne odvisnosti), poleg teh so jih podpirali tudi referenčni dokumenti, ki so zajemali analizo in podrobnejše informacije, na katerih so temeljili. Iz zadnjenevedenih referenčnih dokumentov je razvidna zapletenost posameznega položaja, zato se zelo razlikujejo glede na število strani, ki jih obsegajo.

Odgovor na odstavek 32:

Od leta 2017 Enotni odbor za reševanje pri načrtovanju reševanja poleg priprave načrtov za reševanje in njihovih prilog pripravi tudi tehnična pojasnila o ozadju. Tehnična pojasnila o ozadju so bila uvedena v načrtovanje reševanja kot posebni bančni notranji delovni dokumenti EMR, ki vsebujejo tehnične analize in predpostavke, na katerih temeljijo načrti za reševanje, vse informacije, pomembne za odločanje o načrtovanju reševanja, pa so vključene v glavno besedilo načrta za reševanje ali v priloge. V ciklu načrtovanja reševanja v letu 2017 so notranje ekipe za reševanje pripravile tehnična pojasnila o ozadju o kritičnih funkcijah, dostopu do infrastruktur finančnega trga in neprekinjenosti delovanja. Strategije alternativnega reševanja so del načrtov za reševanje, in ne tehnična pojasnila o ozadju.

Odgovor na odstavek 33:

Pričakuje se, da bo do prvega tromesečja leta 2018 približno ena tretjina od 120 bančnih skupin, za katere je SRB organ za reševanje na ravni skupine, imela tako imenovane načrte za reševanje tretje faze (tj. celovitejše načrte za reševanje od tistih, ki so bili sprejeti leta 2016, in take, ki običajno vključujejo opredelitev cilja minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani ravni).

Odgovor na odstavek 38:

Kar zadeva stališča Sodišča glede strateške analize podjetja Enotni odbor za reševanje opozarja, da so načrti za reševanje iz leta 2016 vključevali lastniško sestavo in opise poslovnih modelov bank, vključno z opredelitvijo kritičnih funkcij in glavnih poslovnih področij.

Enotni odbor za reševanje se strinja, da so nekatere finančne informacije na ravni pravne osebe koristne pri načrtovanju reševanja, zato so bile vključene v priročnik o načrtovanju reševanja, vendar ni nobene pravne zahteve po vključitvi posameznih finančnih informacij v načrte za reševanje.

Odgovor na odstavek 41:

Enotni odbor za reševanje želi poleg napredka, ki ga je dosegel na področju kritičnih funkcij, kar je že navedeno v poročilu Sodišča, opozoriti, da je leta 2017 pripravil tudi politiko glede vrednotenja pomembnih podatkov in opredeljevanja kritičnih funkcij, ki se uporablja od leta 2017.

Odgovor na odstavek 42:

Enotni odbor za reševanje želi v odgovor na navedbo Sodišča, da nekateri načrti za reševanje iz leta 2016 razlikujejo med vlogami na drobno in vlogami družb, vendar ne vsi, opozoriti, da predloga kritičnih funkcij, na katero se nanaša odstavek 41 poročila Sodišča, razlikuje med vlogami gospodinjstev, družb (MSP in tistimi, ki niso MSP) in javnih organov, kot kritičnimi funkcijami. Zato se to razlikovanje izraža v načrtih za reševanje kot del cikla načrtovanja reševanj v letu 2017.

Odgovor na odstavek 43:

Enotni odbor za reševanje želi pojasniti, da so v skladu s pravnim okvirom samo krite vloge (tj. vloge do 100 000 EUR) samodejno izključene iz reševanja s sredstvi upnikov (člen 27(3)(a) uredbe o EMR oziroma člen 44(2)(a) direktive o sanaciji in reševanju bank). Vse druge vloge, vključno s prednostnimi, je načeloma mogoče reševati s sredstvi upnikov in jih je mogoče iz reševanja s sredstvi upnikov izključiti le, če organ za

reševanje v izjemnih okoliščinah uporabi diskrecijsko pravico, ki jo ima na podlagi člena 27(5) uredbe o EMR oziroma člena 44(3) direktive o sanaciji in reševanju bank.

Če je sprejemanje vlog opredeljeno kot kritična funkcija, to samo po sebi še ne zahteva izključitve teh obveznosti iz reševanja s sredstvi upnikov, saj zmožnost banke sprejemati vloge ni nujno oslABLJENA z zmanjšanim številom navedenih vlog po reševanju s sredstvi upnikov: infrastruktura ostane in ji to omogoča, banka pa lahko še naprej posluje tudi po reševanju. Zato bi bila njihova izključitev upravičena le, če bi bilo to v izjemnih okoliščinah potrebno na podlagi razlogov finančne stabilnosti v skladu s členom 27(5)(c) uredbe o EMR oziroma členom 44(3)(c) direktive o sanaciji in reševanju bank.

Poleg tega želi Enotni odbor za reševanje opozoriti, da ima v praksi velika večina bank, ki so v njegovi pristojnosti, precej drugih vrst obveznosti, ki so razvrščene pod prednostne vloge (tj. vloge fizičnih oseb in MSP, ki presegajo 100 000 EUR) in ki jih je treba najprej in v celoti reševati s sredstvi upnikov, preden se začne kakršno koli reševanje prednostnih vlog. Potreba po izključitvi prednostnih vlog iz reševanja s sredstvi upnikov je torej v praksi manj verjetna, saj je manj verjetno, da se bodo te reševale s sredstvi upnikov.

Nazadnje je treba opozoriti še, da bo Enotni odbor za reševanje za prednostne banke opredelil cilje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani ravni v ciklu načrtovanja reševanja v letu 2017.

Odgovor na odstavek 47:

Treba je pojasniti, da organom za reševanje ni treba v vseh primerih oceniti sposobnosti banke za poročanje o informacijah, ki jih zahteva sistem jamstva za vloge. V členu 24 Delegirane uredbe Komisije 2016/1075 (v nadaljnjem besedilu: Delegirana uredba 2016/1075) je pojasnjeno, da organi za reševanje najprej ocenijo verodostojnost običajnih insolvenčnih postopkov. Izvedljivost (in s tem sposobnost bank za poročanje o informacijah, ki jih zahteva sistem jamstva za vloge) je treba oceniti le, če se ugotovi, da so običajni insolvenčni postopki verodostojni. Zato za večino načrtov za reševanje iz leta 2016 taka ocena ni bila potrebna, saj se likvidacija banke po običajnih insolvenčnih postopkih ni štela za verodostojno.

Odgovor na odstavek 48:

Enotni odbor za reševanje želi opozoriti, da mu na podlagi pravnega okvira ni treba vključiti ocene razpoložljivega financiranja sistemov jamstva za vloge. Zlasti člen 24(4) Delegirane uredbe 2016/1075 določa, da mora Enotni odbor za reševanje pri oceni izvedljivosti likvidacije proučiti le zmožnost banke za zagotavljanje zadevnih informacij.

Poleg tega obseg vnaprejšnjega financiranja sistemov jamstev za vloge ne pomeni celotnega zneska sredstev, ki so na voljo sistemu jamstva za vloge, saj Direktiva 2014/49/EU (v nadaljnjem besedilu: direktiva o sistemih jamstva za vloge) zagotavlja dodatne vire financiranja, kot je na primer naknadno financiranje sistema jamstva za vloge.

Odgovor na odstavek 60:

Nezadostnost informacijskih sistemov bank za vse namene reševanja, vključno z reševanjem s sredstvi upnikov, je bila opredeljena kot morebitna ovira za reševanje mnogih bank Enotnega odbora za reševanje. Odbor je svoje banke pozval, naj izboljšajo svoje informacijske sisteme za upravljanje, da se ta težava reši, Evropski bančni organ

pa je sestavil delovno skupino, ki bo zagotavljala nadaljnje smernice bankam glede zmogljivosti, ki se pričakujejo od njihovih informacijskih sistemov za upravljanje, da se izpolnijo zahteve organov za reševanje.

Odgovor na odstavek 61:

Reševanje obveznosti s sredstvi upnikov se pravno izvede z upravno odredbo, zato začne veljati v času izdaje navedene odredbe. Nadaljnje izvajanje reševanja s sredstvi upnikov lahko traja več časa, vendar se obveznosti v času tega obdobja izvajanja takemu reševanju ne bodo izognile.

Odgovor na odstavek 62:

Glej v nadaljevanju odgovor na odstavek XI povzetka (glej oddelek VII tega odgovora).

Odgovor na odstavek 63:

Glede izvršljivosti orodij za reševanje člen 25(3)(e) Delegirane uredbe 2016/1075 navaja „izvršljivost orodij za reševanje, ki bi se uporabila, zlasti v tretjih državah“. Ta odstavek je treba razumeti tako, da se nanaša le na izvršljivost orodij za reševanje v tretjih državah, in ne v EU, saj se v skladu s členom 66 direktive o sanaciji in reševanju bank ukrepi za reševanje, sprejeti v eni državi članici, izvedejo v drugih državah članicah. Zato analiza izvršljivosti ni potrebna, kadar se uporablja pravo države članice EU.

Odgovor na odstavek 66:

Enotni odbor za reševanje želi opozoriti, da je bilo obsežno izdajanje obveznic na drobno opredeljeno kot morebitna ovira za uspešno uporabo instrumentov za reševanje, zato je banke že spodbudil k zmanjšanju obsega takega izdajanja v prihodnje.

Odgovor na odstavek 67:

Nezadostnost informacijskih sistemov bank za vse namene reševanja, vključno z reševanjem s sredstvi upnikov, je bila opredeljena kot morebitna ovira za reševanje mnogih bank Enotnega odbora za reševanje. Glej odgovor Enotnega odbora za reševanje na odstavek 60.

Odgovor na odstavek 69:

Enotni odbor za reševanje želi opozoriti, da so bile v prvi polovici leta 2017 pripravljene smernice glede neprekinjenosti delovanja v reševanju in infrastrukturah finančnega trga, zato bodo načrti za reševanje iz leta 2017 glede tega vsebovali več podrobnosti.

Odgovor na odstavek 76:

Glej odgovor Enotnega odbora za reševanje na odstavek 33.

Odgovor na odstavek 77:

Enotni odbor za reševanje bo kot del cikla načrtovanja reševanja v letu 2017, ki bo izveden leta 2018, za prednostne banke določil zavezujoče cilje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani ravni.

Odgovor na odstavek 78:

Enotni odbor za reševanje želi opozoriti, da je bila pri pripravi seznama prednostnih bank, za katere bo kot del cikla načrtovanja reševanja v letu 2017 najprej določen zavezujoč cilj konsolidirane minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, med drugimi dejavniki (na primer velikost, kompleksnost) uporabljena tudi ocena SREP.

Enotni odbor za reševanje bo pri določanju zavezujočega cilja konsolidirane minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti upošteval kapitalske zahteve bank drugega stebra, ki odražajo nadzorno oceno, saj morajo banke z višjo oceno SREP običajno izpolniti višje kapitalske zahteve drugega stebra. Kapitalske zahteve drugega stebra imajo ključno vlogo pri izračunu zneska pokrivanja izgub in zneska dokapitalizacije minimalne zahteve banke glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, Enotni odbor za reševanje pa jih uporablja pri določanju ciljev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

V preteklosti je Enotni odbor za reševanje prejel le oceno SREP banke in kopijo dopisa bankam z navedbo kapitalskih zahtev drugega stebra. Na tej stopnji še ni prejel podrobne analize ali ocene v podporo oceni SREP banke, zato se taka analiza ali ocena ne uporablja pri nadaljnjem določanju cilja minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti banke. V smislu popravka memoranduma o soglasju z Evropsko centralno banko je predvideno, da bo Enotni odbor za reševanje dobil dostop do podrobne ocene SREP prednostnih bank, kar so tiste z oceno SREP 4 ali SREP 3 s podrejeno oceno 4.

Odgovor na odstavek 79:

Banke so bile leta 2016 obveščene o okvirnih pomanjkljivostih pri izpolnjevanju svojih ciljev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, poleg tega v zadnjem tromesečju leta 2017 z bankami potekajo delavnice, na katerih bodo banke obveščene o najnovejših pomanjkljivostih na podlagi podatkov ob zaključku leta 2016. Za zavezujoče konsolidirane cilje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki bodo določeni leta 2017, bo veljalo prehodno obdobje, v katerem bodo morale navedene banke odpraviti opredeljene pomanjkljivosti glede minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

Odgovor na odstavek 80:

Člen 22(1) Delegirane uredbe 2016/1075 zahteva „povzetek načrta, vključno z opisom institucije ali skupine in povzetkom elementov iz točk 2 do 8“ istega člena. Uporabljen je izraz „povzetek elementov“, in ne „povzetek vsakega posameznega elementa“. V točkah od 2 do 8 člena 22 Delegirane uredbe 2016/1075 so navedene kategorije informacij, ki jih je treba vključiti v načrt. Zato se zahteva povzetek različnih kategorij.

Odgovor na odstavek 81:

Načrti za reševanje iz leta 2016 so bili prvi, ki jih je sprejel Enotni odbor za reševanje, in zato tudi prvi, ki so bili v obliki povzetkov razkriti bankam. Zato v času sprejetja načrtov za reševanje iz leta 2016 povratne informacije še ni prejel. Povratne informacije, ki jih je do zdaj prejel od bank, bo upošteval v naslednjih različicah načrtov za reševanje.

IV. Smernice za načrtovanje reševanja (odstavek VIII povzetka in odstavki 84–102)

Odgovor na odstavek VIII povzetka in odstavek 84:

Enotni odbor za reševanje želi poudariti, da ima velikopotezen delovni program za pripravo smernic glede najrazličnejših tematik reševanja; predvideva se, da bodo navedene smernice pripravljene ob določenih rokih skozi vse leto 2017 in v prvi polovici leta 2018. Glede tega se želi okvirno sklicevati smernice, ki so bile pripravljene na naslednjih področjih: smernice glede notranjih ekip za reševanje v zvezi s kritičnimi funkcijami, dostopom do infrastruktur finančnega trga, neprekinjenostjo poslovanja ter minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti. Te smernice so pripomogle k pripravi načrtov za reševanje v letu 2017.

V zvezi z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti je Enotni odbor za reševanje oktobra 2017 sprejel politiko določanja navedene minimalne zahteve, zavezujoče cilje konsolidirane minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti pa bo določil leta 2017. Politika določanja minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti je bila sporočena notranjim ekipam za reševanje in bo upoštevana pri pripravi načrtov za reševanje v ciklu načrtovanja reševanja v letu 2017.

Odgovor na odstavek 91:

Enotni odbor za reševanje želi v odgovor na navedbo Sodišča, da „navodila o vsebini zgoščenih načrtov za reševanje še niso bila zagotovljena“, opozoriti, da je pripravil predloge načrtov za reševanje, ki jih notranje ekipe za reševanje lahko uporabijo. Te nove predloge vsebujejo smernice glede vsebine načrtov.

Odgovor na odstavek 92:

V začetku leta 2016 je bila ustanovljena posebna projektna skupina, sestavljena iz predstavnikov Enotnega odbora za reševanje in nacionalnih organov za reševanje, njena naloga pa je bila obravnavati vprašanja poenostavljenih obveznosti. Posledično je bilo septembra 2016 pripravljeno obvestilo o politiki glede poenostavljenih obveznosti za manj pomembne institucije, ki ga je Enotni odbor za reševanje sprejel in predstavil na svoji plenarni seji.

V obvestilu o politiki so opredeljena glavna načela glede uporabe poenostavljenih obveznosti za manj pomembne institucije, poleg tega so navedene še minimalne zahteve glede vsebine načrtov za reševanje institucij na podlagi poenostavljenih obveznosti.

Med tem je potekalo delo na ravni Evropskega bančnega organa glede osnutka regulativnih tehničnih standardov za uporabo poenostavljenih obveznosti. Javna obravnavo regulativnih tehničnih standardov se je končala 8. avgusta 2017, zdaj jih mora potrditi le še Komisija. Regulativni tehnični standardi nadomeščajo obvestilo Enotnega odbora za reševanje o politiki, ki bo posledično popravljen in posodobljen, ko bodo navedeni standardi potrjeni in objavljeni v Uradnem listu Evropske unije.

Glede bank v neposredni pristojnosti Enotnega odbora za reševanje pa še ni bila sprejeta nobena odločitev glede uporabe poenostavljenih obveznosti za te banke. Glede na velikost in kompleksnost bank v pristojnosti Enotnega odbora za reševanje, se pričakuje, da se bodo poenostavljene obveznosti uporabljale le za nekaj bank v njegovi pristojnosti, če sploh za katere, zato določitev poenostavljenih obveznosti ni bila njegova prednostna naloga.

Odgovor na odstavek 93:

Leta 2017 je Enotni odbor za reševanje ustanovil strokovno mrežo za poročanje o reševanju, ki je odgovorna za presojo sedanjih virov informacij, ugotavljanje

informacijskih vrzeli in pripravo predlogov za izboljšanje poročanja o reševanju. Ugotovitve te mreže so bile vključene v [novo zbirko predlog Evropskega bančnega organa](#), ki jih je pripravila njegova mreža strokovnjakov, katerih naloga je bila popravek in dopolnitev izvedbenih tehničnih standardov o poročanju o reševanju (kot je odraženo v Izvedbeni uredbi Komisije 2016/1066). V novih predlogah Evropskega bančnega organa so upoštevane predloge, ki jih je predhodno pripravil Enotni odbor za reševanje (kot so poročila o podatkih o obveznostih, infrastruktura finančnega trga in predloge kritičnih funkcij). Nove predloge Evropskega bančnega organa so zdaj popolnoma skladne z obstoječimi predlogami Enotnega odbora za reševanje. Opozoriti je treba, da je Enotni odbor za reševanje v obdobju poročanja leta 2017 bankam naročil, naj ne izpolnijo nekaterih predlog Evropskega bančnega organa, kadar so bile informacije, ki jih je treba vnesti v navedene predloge, že vnesene v njegove predloge.

Odgovor na odstavek 94:

Glej odgovor Enotnega odbora za reševanje na odstavek VIII povzetka in odstavek 84.

Odgovor na odstavek 99:

Enotni odbor za reševanje je pripravil predlogo kritičnih funkcij in smernice za samooceno bank, ki je bila uporabljena za zbiranje podatkov in informacij med načrtovanjem za leto 2017. Z nacionalnimi organi za reševanje je pripravil tudi smernice glede politike v zvezi z določanjem kritičnih funkcij, da se izboljša skladnost med notranjimi ekipami za reševanje, kadar pripravljajo oceno kritičnosti. V primerjavi z letom 2016 so predloga in smernice že pripomogle k boljši skladnosti in primerljivosti ocen kritičnih funkcij, saj usklajujejo metodologijo in kazalnike za opredeljevanje kritičnih funkcij. Opozoriti je treba, da analiza kritičnih funkcij ni preprosta naloga, saj je končni rezultat odvisen od strokovne ocene notranje ekipe za reševanje. Ker so različne sklepne ugotovitve in analize zdaj lažje primerljive, se pričakuje, da bo odslej lažje zaznavati neskladnosti med notranjimi ekipami za reševanje in med državami ter da se bodo te neskladnosti sčasoma zmanjševale. Za spodbujanje teh primerjav je Enotni odbor za reševanje pripravil orodje za primerjavo, ki ga je uporabil za podporo notranjim ekipam za reševanje pri boljši utemeljitvi svojih ocen.

Odgovor na odstavek 100:

Čeprav do leta 2018 ne bodo sprejeti nobeni uradni ukrepi glede ugotovljenih morebitnih ovir, so banke obveščene o teh morebitnih ovirah in so prejele priporočilo, naj sprejmejo ustrezne ukrepe za njihovo odpravo.

Odgovor na odstavek 101:

Glej odgovor Enotnega odbora za reševanje na odstavek VIII povzetka in odstavek 84.

Odgovor na odstavek 102:

Enotni odbor za reševanje je leta 2017 sprejel 16 standardov notranjega nadzora, ki zajemajo 96 zahtev, ki večinoma temeljijo na popravljenih standardih notranjega nadzora za učinkovito upravljanje, ki jih je Evropska komisija izdala junija 2014. Delovni načrt Urada za notranji nadzor za leto 2018 bo vseboval načrt izvajanja standardov notranjega nadzora v Enotnem odboru za reševanje.

V. Ustreznost virov v Enotnem odboru za reševanje (odstavek IX povzetka in odstavki 103–118)

Odgovor na odstavek IX:

Glej odgovor Enotnega odbora za reševanje na odstavka 114 in 115.

Odgovor na odstavek 105:

Enotni odbor za reševanje je leta 2016 težko izpolnil svoje cilje glede zagotavljanja osebja, leta 2017 pa si je zelo prizadeval dati prednost zaposlovanju, saj je zaposlil približno 160 oseb, ki so že nastopili službo ali se mu bodo pridružili v prihodnjih tednih oziroma mesecih.

Odgovor na odstavke 106–109:

Glej odgovor Enotnega odbora za reševanje na odstavka 114 in 115.

Odgovor na odstavek 110:

Pomanjkanje uslužbencev v enoti za IKT trenutno rešujejo tako, da za prihodnje mesece načrtujejo objavo več razpisov o prostih delovnih mestih. Leta 2018 bi morala biti enota v celoti zapolnjena. Medtem pa že poteka več razvojnih projektov. Dosežen je bil dogovor z Evropsko centralno banko o prilagoditvi in uporabi glavnega orodja za nadzor, tj. sistema za upravljanje informacij IMAS, za reševanje, s čimer se bodo podprle dejavnosti načrtovanja reševanja. Predvideno je, da naj bi nov sistem v celotnem enotnem mehanizmu za reševanje uvedli do konca prvega tromesečja leta 2018.

Odgovor na odstavek 114:

Enotni odbor za reševanje je od začetka leta 2017 načrtoval in izvedel več večjih izbirnih postopkov, na podlagi katerih je bilo zaposlenih več kot 100 ljudi. Na začetku leta 2018 bo tako v njem skupaj zaposlenih 306 uslužbencev. Kadrovska služba trenutno izvaja številne izbirne postopke, na podlagi katerih bo agencija leta 2018 dosegla cilj 350 zaposlenih.

Odgovor na odstavek 115:

Med revizijskim pregledom je Enotni odbor za reševanje že izvajal postopek izbire uslužbencev AST in AD, ki bodo okrepili kadrovske službe. Kadrovska služba ima zato trenutno 15 zaposlenih, od katerih se jih sedem ukvarja izključno z zaposlovanjem. Poleg tega je zaposlil več agencijskih delavcev kot pomoč v postopku zaposlovanja v prvi polovici leta 2017. Posledično je lahko izvedel tri večje izbirne postopke za enote reševanja, kar mu je omogočilo izbiro dodatnih 80 ljudi, ki so že nastopili službo ali pa se mu bodo pridružili v naslednjih tednih oziroma mesecih.

VI. Sodelovanje z nacionalnimi organi za reševanje (odstavek X povzetka in odstavki 120–129)

Odgovor na odstavek X povzetka ter odstavka 122 in 124:

Enotni odbor za reševanje je na svoji nedavni plenarni seji sprejel ciljni model delovanja, na podlagi katerega so razdeljene vloge in naloge v enotnem mehanizmu za reševanje, vključno z delovanjem notranjih ekip za reševanje. Iz njegovih dosedanjih izkušenj izhaja, da je razdelitev nalog med odborom SRB in nacionalnimi organi za reševanje zdaj

jasnejša. Jasnejša razdelitev nalog bo upoštevana tudi v prihodnjem pregledu okvira sodelovanja med odborom SRB in nacionalnimi organi za reševanje.

Glede zaposlovanja glej odgovor Enotnega odbora za reševanje na odstavka 114 in 115.

Odgovor na odstavka 126 in 128:

Omejena funkcija pregleda nad delovanjem je vzpostavljena od junija 2016 dalje, ko je bil od nacionalnega organa za reševanje prejet prvi osnutek ukrepa za reševanje. Od takrat je Enotni odbor za reševanje ocenil približno 430 osnutkov ukrepov za reševanje, ki jih je predložilo devet nacionalnih organov za reševanje. Kljub omejenim virom, ki jih ima na voljo v okviru funkcije pregleda nad delovanjem, poteka prilagodljiv pregled v skladu z zahtevami uredbe o EMR.

Oktober 2016 je Enotni odbor za reševanje ustanovil tudi projektno skupino za pregled nad delovanjem manj pomembnih institucij, ki se ukvarja z vprašanji v zvezi z delom nacionalnih organov za reševanje glede manj pomembnih institucij. Enotni odbor za reševanje dobiva pomembne informacije o delu nacionalnih organov za reševanje ravno prek te projektne skupine. Funkcija pregleda nad delovanjem ne zahteva nadzora nad vsakodnevnimi dejavnostmi nacionalnih organov za reševanje, ampak je njen cilj zagotoviti skladno in učinkovito delovanje EMR v vsej bančni uniji.

VII. Okvir sodelovanja z Evropsko centralno banko in zakonodajni predlogi (odstavek XI povzetka in odstavki 130–142)

Odgovor na odstavek XI povzetka (glede zakonodajnih predlogov in instrumenta moratorija):

Enotni odbor za reševanje je s Komisijo sodeloval glede morebitnih sprememb uredbe o EMR. Zajete so bile določbe o morebitnem popravku direktive o sanaciji in reševanju bank za obravnavo tehničnih vprašanj ter vprašanja politik na višji ravni. Enotni odbor za reševanje je glede predloga moratorija podprl predlog Komisije iz novembra 2016 in navedel morebitne prednosti za organe za reševanje. Prav tako podpira možnost instrumenta moratorija kot skrajnega ukrepa, ki se po potrebi uporabi za učinkovito uporabo instrumentov za reševanje. Instrument moratorija bi moral trajati dovolj dolgo, da bi bil učinkovit, vendar ne tako dolgo, da bi ogrozil stabilnost finančnega trga. Tudi obseg instrumenta moratorija bi moral zagotoviti, da je moratorij lahko učinkovit, ter organu za reševanje omogočiti kritje zadostnih obveznosti, da se izpolnijo cilji tega instrumenta. Če je tak instrument dobro zasnovan, lahko njegove koristi presežejo tveganja.

Odgovor na odstavek XI povzetka ter odstavka 132 in 133:

Enotni odbor za reševanje in Evropska centralna banka trenutno posodabljata svoj memorandum o soglasju ob upoštevanju dvehletnih izkušenj z dosedanjim memorandumom o soglasju. Novi memorandum bo zajemal bolj samodejno izmenjavo informacij glede bank, zlasti tistih, pri katerih je opredeljeno tveganje, da bodo propadle (ocena SREP 4 ali 3 s podoceno SREP 4). Predvideno je, da bo novi memorandum o soglasju sprejet in sklenjen najpozneje do konca prvega tromesečja 2018. Poleg tega se na podlagi odločitve nadzornega odbora Evropske centralne banke poročila institucij o procesu ocenjevanja ustreznosti notranje likvidnosti

(ILAAP) in o procesu ocenjevanja ustreznosti notranjega kapitala (ICAAP) glede vseh bank zdaj samodejno izmenjujejo z notranjimi ekipami za reševanje.

Odgovor na odstavek 141:

V odgovor na navedbo Sodišča, da Enotni odbor za reševanje še ni vzpostavil metodologije za oceno, ali banka propada oziroma bo verjetno propadla, ta opozarja, da dejavno pripravlja svojo politiko na tem področju, v kateri bo opredeljeno, kje bi bilo to zmožnost mogoče uporabiti, ob upoštevanju povezave med vrednotenjem 1 in propadom ali verjetnim propadom, ter potrebe po tem, da se ne razvijajo prekrivajoče se ocene, zaradi katerih bi deloval kot nadzornik v senci.

Poleg tega opozarja, da čeprav je njegova vloga v zvezi z opredelitvijo propada ali verjetnega propada pomembna kot zaščitni ukrep v sistemu, da se čim bolj zmanjša nadzorniško popuščanje, ima primarno odgovornost za tako oceno nadzornik, ki ima tudi najboljši dostop do vseh pomembnih informacij.

Med revizijskim postopkom tako še ni izkoristil te pristojnosti (v vseh nedavnih primerih kriz je bila Evropska centralna banka tista, ki je prevzela odločitev o propadu ali verjetnem propadu, kot je predvideno v uredbi o EMR).

VIII. Sklepne ugotovitve in priporočila

Odgovor na priporočilo 1:

Priporočilo se delno sprejme. Pri tem se upošteva zlasti naslednje:

- (a) Čeprav Enotni odbor za reševanje uradno še ni določil datuma za dokončanje popolnoma skladnih načrtov za reševanje za vse banke v svoji pristojnosti, že uporablja pristop na podlagi prednostnega razvrščanja (glej njegove zgornje odgovore v razdelku Načrti za reševanje). V skladu z zadnjeavedenim pristopom so bile bolj tvegane banke že opredeljene in so vključene med prednostne banke Enotnega odbora za reševanje, ki bodo deležne njegovih najbolj celovitih načrtov, tj. načrtov tretje faze. Za leto 2020 se načrtuje tudi dokončanje popolnoma skladnih načrtov za reševanje vseh bank Enotnega odbora za reševanje, nekateri načrti pa bodo dokončani že leta 2019.
- (b) Leta 2018 bo opredeljene bistvene ovire, na podlagi česar bo Evropski bančni organ obveščen glede rešljivosti bank.
- (c) Priporočilo bo upoštevano v ciklu načrtovanja reševanja za leto 2018.

Odgovor na priporočilo 2:

Priporočilo se sprejme, razen datuma izvedbe. Pri tem se upošteva zlasti:

- (a) Politika Enotnega odbora za reševanje v zvezi z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti je bila sprejeta oktobra 2017 in bo izvedena v ciklu načrtovanja leta 2017. Leta 2018 bo pripravljena politika odstranjevanja ovir, izvedena pa bo v ciklu načrtovanja za leto 2018. Vse banke Enotnega odbora za reševanje bodo imele popolnoma skladne načrte za reševanje do cikla načrtovanja reševanja za leto 2020.
- (b) Priročnik za načrtovanje reševanja bo posodobljen leta 2018.

- (c) Smernice o predvidenih potekih reševanja, ki jih je treba na podlagi regulativnega okvira vključiti v načrte reševanja, bodo vključene v priročnik o načrtovanju reševanja, ko bo ta posodobljen leta 2018.

Odgovor na priporočilo 3:

Priporočilo se sprejme. Enotni odbor za reševanje želi zlasti glede na odgovore na odstavka 114 in 115 opozoriti, da so bili že opravljeni pomembni koraki, ki bodo omogočili, da se bodo ciljne ravni zaposlovanja osebja v njegovi kadrovski službi in odboru na splošno dosegle v začetku leta 2018.

Odgovor na priporočilo 4:

Priporočilo se sprejme. Pri tem se upošteva zlasti:

- (a) Enotni odbor za reševanje je glede priporočila o pojasnitvi operativne razdelitve nalog in odgovornosti z nacionalnimi organi za reševanje na svoji nedavni plenarni seji sprejel ciljni model delovanja, na podlagi katerega so razdeljene vloge in naloge v okviru EMR, vključno z delovanjem notranjih ekip za reševanje. Večja jasnost, pridobljena na podlagi preteklih izkušenj, bo izražena tudi v prihodnjem pregledu okvira sodelovanja med Enotnim odborom za reševanje in nacionalnimi organi za reševanje.
- (b) Čeprav lahko Enotni odbor za reševanje zagotovi le ustrezno osebje notranjih ekip za reševanje v smislu svojih zaposlenih, bo priporočila Sodišča sporočil nacionalnim organom za reševanje in se z njimi dogovoril o možnosti zaposlitve dodatnega osebja, kadar je to potrebno.
- (c) Enotni odbor za reševanje želi opozoriti, da za leto 2018 že načrtuje dva preizkusna postopka.

Odgovor na priporočilo 5:

Priporočilo se sprejme. Enotni odbor za reševanje in Evropska centralna banka trenutno posodabljata memorandum o soglasju. Sprejet naj bi bil najpozneje v prvem tromesečju 2018. Memorandum o soglasju in njegove priloge bodo nato objavljeni.

Odgovor na priporočilo 6:

Priporočilo se sprejme. Pri tem se upošteva zlasti:

- (a) Glej odgovor Enotnega odbora za reševanje na odstavek XI.
- (b) Enotni odbor za reševanje je že opozoril na pomen izboljšanja pretoka informacij od nadzornika (tudi z morebitno samodejno udeležbo odbora v nadzornem svetu), to vprašanje pa bo še naprej izpostavljal. Glej tudi odgovor Enotnega odbora za reševanje na odstavka 132 in 133.
- (c) Glej odgovor Enotnega odbora za reševanje na odstavek XI.

Dogodek	Datum
Sprejetje revizijskega memoranduma/začetek revizije	8. 11. 2016
Uradno posredovanje osnutka poročila Enotnemu odboru za reševanje	12. 10. 2017
Sprejetje končnega poročila po razčiščevalnem postopku	28. 11. 2017
Prejetje uradnih odgovorov Enotnega odbora za reševanje v vseh jezikih	11. 12. 2017

Enotni odbor za reševanje s sedežem v Bruslju je bil ustanovljen leta 2014 kot del odziva politike na finančno krizo. Njegovo poslanstvo je reševanje vseh propadajočih bank v njegovi pristojnosti. Sedaj je v njegovi pristojnosti približno 140 bank v euroobmočju.

Pri tej reviziji so bili ocenjeni kakovost splošnih pravil in smernic Enotnega odbora za reševanje, načrtovanje reševanja za posamezne banke ter to, ali ima Enotni odbor za reševanje dovolj uslužbencev. Sodišče je ugotovilo pomanjkljivosti na vseh teh področjih, vendar priznava, da je bila njegova vzpostavitev velik izziv in da je treba vse slabosti razumeti v tem kontekstu.

Dalo je več priporočil, ki se nanašajo na pripravo načrtov za reševanje in dokončanje pravil in smernic Enotnega odbora za reševanje. Poleg tega je priporočilo, naj Enotni odbor za reševanje poskrbi za ustrežnejše število uslužbencev in izboljša postopke v kadrovski službi.

40
1977-2017

EVROPSKO
RAČUNSKO
SODIŠČE

Urad za publikacije

EVROPSKO RAČUNSKO SODIŠČE
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luxembourg
LUKSEMBURG

Tel. +352 4398-1

Vprašanja: eca.europa.eu/sl/Pages/ContactForm.aspx

Spletišče: eca.europa.eu

Twitter: @EUAuditors

©Evropska unija, 2017.

Za dovoljenje za uporabo ali reprodukcijo fotografij ali drugega gradiva, za katere Evropska unija nima avtorskih pravic, je treba zaprositi neposredno imetnike avtorskih pravic.